

Година LXXXIX

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

Поверење
у
Христјову љубав

Октобар-Децембар 2013

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе у месецу:
За Суринам
- 5 Уздигимо Спаситеља
- 10 Најдрагоценија порука
- 15 Нека људска слава падне у прашину
- 20 Љубав суштина праведности
- 25 Прилог прве суботе у месецу:
За мисионске школе
- 26 Божји закон - наша неопходност
- 31 Христова правда откривена
у Његовом закону
- 36 Карактер као пријатни мирис тамјана
- 41 Прихватање Христа као Искупитеља
- 46 Примање Христове правде
- 51 Прилог прве суботе у месецу:
За централу наше Заједнице у Руанди
- 52 Како обезбедити бисер праведности
- 57 Наша вредност у Христу
- 62 Живети за Исуса
- 67 Живећи једнако по вољи Христовој
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година LXXXIX

Број 4

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Ислази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Бранко Босанац

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:

Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:

(011) 2430-947

e-mail: unita2@EUnet.rs

Штампа:

Бирограф, Земун

Предговор

Живимо у времену послетка. Животне околности представљају дубоко кушање и проверавање наше оданости Богу и истини. У Речи Божјој имамо јасно упутство и смернице да живимо промишљено и опрезно.

"У време послетка припадници Божјег народа ће уздисати и туговати због гнусоба које се чине у земљи. Са сузама у очима они ће опомињати безбожнике указујући им на опасности којима се излажу газећи Божји закон, и са неизрецивом тугом понизиће се пред Господом у покајању. Безбожници и робови порока подсмејаваће се њиховом туговању и правити шале на рачун њихових озбиљних опомена. Али управо тај душевни бол и понизност ових верника представљају најочевиднији доказ да они поново стичу снагу и племенитост карактера изгубљене због греха. Сву одвратност и гнусобу греха они увиђају управо зато што се све више приближују Христу и што свој поглед стално управљају на Његову савршену чистоту. Кротост и понизност су неизбежни услови за постизање успеха и задобијање победе. Круне славе очекују само оне који се сагињу у поднојју крста." – *Прор. и цареви, 403.*

Научити да живи у присутности Христовој највећа је потреба народа Божјег у наше време. Много је тога у животу чему поклањамо незаслужену пажњу и чиме до растројености оптерећујемо свој ум, док оно што је од непролазне вредности маргинализујемо и игноришемо. Нека свест о присутности Христа и Светог Духа обузме срце свих док буду проучавали ове лекције, да бисмо боље схватили значај вечне стварности. Наша је усрдна жеља да се сваки припадник Божјег народа одазове Његовом позиву: "Сине мој, дај ми срце своје" (Приче 23,26).

"Господ је у својој великој милости послао једну од најдрагоценијих порука својега народу... Циљ ове поруке био је да се пред светом уочљивије истакне Спаситељ, као жртва за грехе целог света. Она представља оправдање вером у Христа који нам даје јемство, и позива људе да прихвате Његову правду која се испољава у послушности свим Божјим заповестима. Многи су изгубили из вида Исуса. Њихов поглед треба усмерити на Његову божанску личност, на Његове заслуге и Његову непромењену љубав према људском роду. Њему је предата сва власт да би људима могао делити богатства својих дарова, пружајући непроцењиви дар своје правде беспомоћном људском бићу. То је порука коју по Божјем налогу треба пренети свету." – *Свед., њрой., 91.*

"Порука трећег анђела позива на истицање суботе према четвртој заповести; и та се истина мора представити свету; али се из поруке трећег анђела не сме изоставити суштинска истина о Христу Исусу, који представља велики центар привлачности." – *Одабр. њорукe, 1, 383.*

Прилог њрве субоје у месецу За Молићвени дом у Суринаму

Република Суринам, бивша Холандска Гвајана, најмања је држава на северу Јужне Америке. Становништво (према попису из 2010. године) било је свега 524,636 становника. Главне религије су: хиндуси, муслимани, римокатолици, холандски реформисти, и разне друге хришћанске деноминације. Верска слобода загарантована је свима. У току 2007. године два млада брачна пара, покренута мисионарском ревношћу, отишла су у Суринам да раде на добровољној бази, не тражећи ни плату ни путне расходе. Почели су да раде као аквизитери и препродавци природних производа.

Тешко је наћи искрено заинтересоване душе, али у мају месецу 2011. показали су се први плодови њиховог рада, крштене су три душе. Као нова мисија Суринам је признат на заседању Генералне конференције 2011. године у Порумбаку, Румунија.

У августу 2011. године наша Заједница у Суринаму је организована и званично регистрована. Један рукоположени проповедник из Бразила са својом породицом премештен је у главни град ове земље. Недавно је на доброј локацији купљено парче земљишта где наши верници планирају да подигну Молитвени дом и седиште наше Заједнице за Суринам. Овдашња браћа и сестре су охрабрени да раде на придобијању нових душа. Као клин пробојац у томе, они успешно користе поруку здравствене реформе.

Локални проповедник помаже дело и у суседној Француској Гвинеји. Захвални смо Господу што сада имамо чланове у три бивше Гвајане: Британска, Холандска и Француска. "Мисионарски рад у унутрашњости сваке земље напредоваће утолико брже у сваком погледу уколико се више испољава дух дарежљивости, самоодрицања и пожртвованости за стране мисије; јер напредак дела у једној земљи – поред потчињености Богу – зависи од повратног утицаја јеванђељског рада који она потпомаже у далеким земљама. Залажући се ревносно да задоволимо потребе дела Божјег, ми своју душу доводимо у контакт са Извором свеколике мудрости и силе." – VI Сведочансїво, 27.

Молимо вас за дарежљив допринос у добровољним прилозима који ће се сакупљати за напредак дела у Суринамској мисији.

Ваша браћа из Суринамске мисије

Уздижимо Сјасишеља

"Ево човјека!" (Јован 19,5).

"Велики центар привлачности, Исус Христос, не сме се изоставити из треће анђеоске поруке. Многи који су ангажовани у делу за ово време, стављају Христа на друго место, док на првом месту истичу теорију и аргументе." – *Одабране њорукe I, 383.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуџ Хрисџу, 7-13.*

□ Недеља

29. сeјшeмбар

1. ХРИСТОС – НАШ ЈЕМАЦ

а. Којим чином је Господ јавно показао своју љубав према овом свету и платио цену престапа? Јован 3,16.17; II Кор. 5,21.

"План искупљења далеко превазилази моћ човековог схватања. Толико спуштање и приступачност са Божје стране представља тајну у коју ми не можемо проникнути. Величина овог плана не може се у потпуности схватити, нити би ограничена људска мудрост могла смислити нешто веће. То се са успехом могло остварити једино заодевањем божанства људском природом, Христовим узимањем људског обличја и Његовим подношењем гњева изазваног човековим грехом и преступом Божјег закона. Захваљујући управо величини и свеобухватности овог плана, свемоћни Бог може да остане праведан, а ипак да оправда сваког ко узверује у Христа, и прими Га као свог личног Спаситеља" – *Библијски коменџари, 546.*

б. Којим чином је Христос показао да је Његова љубав према свакоме од нас заиста ван сваке сумње? Јован 15,13; Римљ. 5,6-8; Ефесц. 2,13.14.

"О, чудесног ли покровитељства! Христос, као Величанство неба, покренут љубављу и сажалењем према палом човеку, предлаже и пристаје да буде његова Замена и Јемац. Он преузима на себе човекову кривицу, и пристаје да се на Њега излије Очев гњев, који би се иначе сручио на човека због његове непослушности." – *RH, 24. фебруар, 1874.*

2. НАША УСРЕДСРЕЂЕНОСТ

а. Којим својствима Библија описује лепоту Христовог карактера, и како посматрање те лепоте утиче на нас? Пјесма над пјесмама 2,1; 5,16; Агеј 2,7.

"Бог нас је љубио неизрецивом љубављу, а и наша се љубав према Њему буди кад бар донекле схватимо дужину, ширину, висину и дубину оне љубави која превазилази сваки ум. Захваљујући откривењу Христове љубави која привлачи срца, захваљујући познању Његове љубави коју је указивао још док смо били грешници, растапа се упорно срце и бива потчињено." – *Мисли са горе, 54.*

б. Зашто је за нас толико битно да свој поглед стално усмеравамо на Исуса? Упореди: IV Мојс. 21,8 са Јован 3,14; Јевр. 7,25.

"У својој вери морамо поступати разумно, гледајући у Христа са савршеним поверењем и прихватајући Његову жртву испаштања у потпуној вери без имало сумње. То је веома битно да нам душу не би обавила тама." – *Одабране ѿоруке I, 256.*

"У свом посредовању за нас Христос приказује пред Оцем своје божанске заслуге, нудећи се да буде наша Замена и наш Јемац; јер Он се управо зато вазнео на небо да заврши дело помирења и испаштања за наше преступе..."

"Христова правда покајничког грешника чини прихватљивим за Бога и остварује његово оправдање. Ма колико грешан био у свом ранијем животу, ако узверује у Христа као у свог личног Спаситеља, он се пред Богом појављује у беспрекорним хаљинама Христове правде која му се приписује.

"Грешник који је тако недавно био потпуно мртав у својим преступима и греху, сада оживљава вером у Христа. Он вером увиђа да је Исус и Његов Спаситељ, 'који може потпуно и заувјек спасти (све) оне који кроз Њега долазе к Богу' (Јевр. 7,25). У испаштању и помирењу учињеном за њега, грешник види такву ширину, дужину, висину и дубину ефикасности – такву потпуност спасења плаћену неизмерном ценом – да му је душа препуна хвале и благодарности. Он као кроз стакло види славу Господњу и преображава се Његовим Духом у то исто обличје. Он увиђа да се хаљине Христове правде, изаткане на небеском разбоју, захваљујући Његовој послушности, додељују свакој покајничкој души када узверује у Његово име." – *Вера и дела, 105-107.*

3. СВЕТЛОСТ ЖИВОТА

а. Шта значи имати пред очима само славу Божју? Лука 11,34; Јован 8,12.

"Шта значи имати пред очима само једно? То значи управљати свој поглед само на Христа, јер се посматрањем преображавамо из славе у славу, из несавршеног у савршени карактер." – *Уйуїсїиво за младе, 14. септїембар, 1893.*

б. Којим нарочитим познањем Бог уноси светлост у наш живот? Јован 1,4,9; II Кор. 4,6.

с. Како посматрање светлости славе Божје, откривене у животу Христовом, потпомаже наше растење у Њему и нашу потпуну преданост Њему? II Кор. 3,18.

"Ако покушамо само за тренутак да гледамо у подневно сунце, кад свој поглед окренемо на другу страну слика сунца се појављује на свему у шта год погледамо. Слично се догађа и кад гледамо у Исуса; у свему другоме на шта погледамо видећемо одсјај Његовог лика, као Сунца правде. Ми нећемо учавати ништа друго осим Њега, ни о чему другом нећемо желети да говоримо. Његов лик остаје утиснут у зеницу наше душе, и то се одражава у свакој појединости нашег свакодневног живота, то смекшава и обузима читаву нашу природу. Сталним гледањем у Њега ми се преображавамо у Његово обличје и постајемо све сличнији Њему. На све са којима долазимо у додир ми преносимо одсјај блиставих зрака Његове праведности..."

"Исус Христос за нас постаје све – први и последњи, једини и најбољи у свему. Његов Дух и Његов карактер дају боју свему у нашем животу; то постаје основа и потка од којих је саткано целокупно наше биће. Христове речи су Дух и живот. Своје мисли ми онда више не усредсређујемо на себе; не живимо више себи, него у нама живи Христос који је у нама нада славе. Сопствено 'ја' више не живи у нама, него Христос васкрсли Спаситељ. Гледајући стално у Исуса ми светлост Његовог обличја предочавамо свима који су око нас. О својим разочарањима више не размишљамо нити их чак спомињемо; јер далеко пријатнија слика привлачи нашу пажњу – а то је драгоцену љубав Христова. Он борави у нама посредством своје Речи." – *Свед., љрой., 388-390.*

4. ХРИСТОВО ЧОВЕКОЉУБЉЕ

а. Какав је био Христов однос према свим људским бићима с којима се сусретао на овој земљи, без обзира на све њихове различитости? Дјела 10,38; Мат. 14,14; 15,32.

"Таквог јеванђелисте какав је био Христос није било никада. Он је био Величанство неба, али се понизио узевши на себе нашу природу, да би пришао људима у њиховом положају. Свим људима, били они богати или сиромашни, слободњаци или робови, Христос је као весник завета донео поруку спасења. Глас о Њему као Великом лекару проносио се целом Палестином. Болесници су долазили у места кроз која је Он пролазио, да би Му се обратили за помоћ. Било је много и оних који су дошли гоњени чежњом да чују Његове речи и осете додир Његове руке. Тако је Он цар славе, заодевен скромношћу људске природе, ишао од града до града, од места до места, да проповеда јеванђеље и исцељује болесне." – *Здравље и срећа, 13.*

б. Упореди начин Христовог односа према Јуди и према Петру? Мат. 16,23; Јован 13,27; 17,12.

с. Које доказе имамо да Он иста преимућства која је указао овим својим ученицима, указује исто тако и свакоме од нас? Јован 13,1.5.

"Исус је својим јавним радом повезао Јована, Петра и Јуду са собом и учинио их својим сарадницима; али они су у исто време морали стално да се уче од Њега. Из Његовог божанског учења стално су морали да извлаче поуке како да исправљају своје погрешне идеје и своје варљиве закључке о томе шта сачињава хришћански карактер. Јован и Петар нису били савршени, али су користили сваку прилику да се нечему науче. Петар није научио да буде неповерљив и подозрив према самом себи све док се, савладан кушањима ђавола, није одрекао свога Господа. Јуда је имао исте могућности да се као и остали ученици стално учи од Христа, али он то није ценио. Он је Христове поуке само слушао, али их није примењивао у пракси. Последице тога показале су се у његовом издајству свога Господа." – *V Сведочанство, 526.*

5. НАШ ЦИЉ: ОДРАЖАВАТИ ЉУБАВ ХРИСТОВУ

а. Кога ми као хришћани треба да приказујемо овом свету, и на који начин? Кол. 1,26.27; I Петр. 2,22.23.

"Својом Речју, 'која је Господ свима', Христос живи у својим ученицима. То је она иста животна веза која је симболично приказана узимањем Његовог тела и Његове крви. Христове речи су Дух и живот. Прихватајући те речи, ми примамо живот Чокота. Онда живимо 'о свакој ријечи која излази из уста Божјих' (Мат. 4,4). Христов живот у нама рађа исте оне плодове које је Он доносио. Ако живимо у Христу, ако свим срцем прионемо за Њега, ако нас Он непрекидно одржава и храни – онда ће и плод који доносимо бити сличан Његовом." – *Жеља векова, 657.*

б. Како ми свој хришћански развој откривамо у начину поступања са ближњима? I Петр. 3,8.9; I Јов. 4,7.8; Јевр. 13.1-3.

"Када своју пажњу усмеримо на Христа распетог на крсту, цело наше биће се оплемењује. Свест о Христовој љубави потчињава душу, а мисли уздиже изнад свега што је чулно и пролазно. Научимо се да све пролазне вредности процењујемо у светлости која сија са Христовог крста..."

"У сваком истинском ученику Христова љубав, попут свете ватре, стално гори на олтару срца. На овој земљи Христос је Божју љубав открио у свом животу. На овој земљи и Његова деца ту љубав треба да покажу својим беспрекорним животом. На тај начин грешници могу бити приведени крсту – да гледају на Јагње Божје." – *RH, 6. мај, 1902.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какву важност треба придавати истицању Јеванђеља у наше време?
2. Који су неки од веома значајних примера Христове љубави према свим припадницима рода људског?
3. Зашто је порука о љубави и Христовом животу тако значајна за мене?
4. Шта у ствари значи бити хришћанин?
5. Како могу успешније рефлектовати Христову светлост људима око себе?

Најдрагоценија порука

"Гле, Јагње Божије које узео је на се зријехе свијетна." – Јован 1,29.

"Исто тако као што је неопходно да одбаците себичност из свог срца, морате примити Христову праведност. Прихватите то преимућство вером; јер да бисте чинили дела Христова, морате имати ум и дух Христов." – *РН, 23. фебруар, 1892.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуџи Христџу, 65-68.*

Недеља

6. октобар

1. ПОНАВЉАЊЕ ЈЕВАНЂЕЉА У НАШЕ ВРЕМЕ

а. Која је нарочита истина била откривена пре више од сто година да би се народ Божји припремио за светост? Где је порекло те истине? Јован 17,17; II Сол. 5,23.

.....

"Господ је у својој великој милости послао једну од најдрагоценијих порука своје народу... Циљ ове поруке био је да се пред светом уочљивије истакне Спаситељ, као жртва за грехе целог света. Она представља оправдање вером у Христа који нам даје јемство, и позива људе да прихвате Његову правду која се испољава у послушности свим Божјим заповестима. Многи су изгубили из вида Исуса. Њихов поглед треба усмерити на Његову божанску личност, на Његове заслуге и на Његову непромењену љубав према људском роду." – *Све. џрој. 91.92.*

"Порука за ово време – оправдање вером – порука је од Бога; она носи печат божанског пуномоћја; јер се њен плод види у светости." – *Одабране џоруке I, 359.*

б. Која истина је суштински битна за наше време - и шта се у њој захтева да бисмо могли имати наду? Јован 1,29; Римљ. 5,10; 8,34.

.....

2. НЕОПХОДНОСТ ОПРАВДАЊА

а. Коју истину свако од нас треба да прихвати свим срцем - и са каквим изгледом, посебно у овим последњим данима? Мат. 1,21.

"Порука трећег анђела позива на истицање суботе према четвртој заповести; и та се истина мора представити свету; али се из поруке трећег анђела не сме изоставити суштинска истина о Христу Исусу који представља велики центар привлачности." – *Одабране њор. I, 383.*

"Поруке које носе божанске акредитиве упућене су народу Божјем; слава, величанство, Христова праведност, потпуност Његове доброте и истине, приказане су; потпуност божанства у Христу Исусу истицана је међу нама у свој својој лепоти и љупкости тако да је то одушевило све оне чија срца више нису била затворена предрасудама." – *RH, 27. мај, 1890.*

"Најслађе мелодије које допиру од Бога и које могу да се чују са људских усана – оправдање вером и Христова правда – не наилазе у њима на одзив одговорности, љубави и захвалности. Иако небески Трговац излаже пред њима најскупоценије драгуље вере и љубави, иако их најусрдније позива да купе од Њега 'злата жеженога у огњу' и 'бијеле хаљине' да се обуку, и 'маст очињу' да би прогледали, они у срцу остају потпуно непопустљиви према Њему, и не пристају да своју духовну млакост замене љубављу и ревновањем. Иако формално исповедају веру, они се одричу силе побожности. Ако и даље остану у таквом стању, Бог ће их одбацити. Они сами себе чине недостојним и неподобним за чланове Његове породице." – *VI Сведочанство, 395.*

б. Шта значи ukazати Христу добродошлицу у свом срцу као небеском Госту? Откр. 3,20. Шта се десило кад је порука о Христовој правди изнесена пред вође цркве 1888. године?

"Страхујемо да неки којима је ова драгоценост истина толико потребна нису примили њену благодат кад је била понуђена. Врата свога срца они нису отворили Христу као добродошлом небеском Госту, и претрпели су велики губитак. Пут којим морамо наставити заиста је узан; на сваком кораку очекује нас крст." – *RH, 3. септембар, 1889.*

3. ЈЕВАНЂЕЉЕ НАША ЛИЧНА ПОТРЕБА

а. Који докази очевидно показују да Бог није одредио да за своје спасење зависимо од других? Језек. 14,20.

"Карактер се не може преносити наслеђем нити на било који начин. Нико не може веровати за другога. Нико не може примити дар Духа за другога. Нико не може дати некеме карактер, који је само плод деловања Светог Духа на срце." – *Христове поуке, 376.*

"Нека сваки који љуби Бога има на уму да је сада, док још траје дан, време да се ради... Сада је време да се безбрижни пробуде из сна. Време је да најусрдније позивамо људе не само да слушају Божју Реч, него и да без одлагања обезбеде уље у судовима за своје светиљке. То уље представља Христову правду – карактер изграђен по Његовом узору, а карактер се не може преносити. То нико не може да обезбеди за другога. Свако мора сам за себе да задобије карактер ослобођен од сваке мрље греха." – *Свед. њрој., 233.234.*

"Хришћански карактер нико не може на било који начин дати другоме." – *Да њознам Њега, 215.*

б. По чему знамо Христову жељу да наша служба Богу треба да буде лични и појединачни чин? Може ли неко пити "воду живота" за другога? Мат. 22,37; Јован 7,37.

"Нико не може служити Богу преко неког пуномоћника или заступника. Многи мисле да на овом свету постоји неко моћнији од Христа, на кога се могу ослонити. И уместо да приђу право и непосредно Христу, предајући Му се у потпуности, они се за такву помоћ обраћају људима. Бог жели да ми стичемо лично искуство... Ја не могу изградити хришћански карактер за било кога од вас, нити било ко од вас може изградити карактер за мене." – *Наш високи њозив, 90.*

"Јеванђеље се проповеда појединцима. Свако људско биће има душу коју може да спаси или да је изгуби. Свако има индивидуалност одвојену и различиту од свих других. Осведочити се и обратити свако мора појединачно сам за себе. Примити истину, покајати се, веровати и бити послушан Богу – свако мора сам за себе. Увежбавати своју вољу, такође свако мора сам за себе. То нико не може да уради преко неког посредника. Своју индивидуалност нико не треба да утопи у личност неког другог бића. Свако се мора предати Богу личним чином и тајном побожности." – *Ум, карактјер и личности, 423.*

4. ЗАТВОРИТИ ВРАТА ИСУСУ ЈЕДНАКО ЈЕ САМОУБИСТВУ

а. На какву обманутоост су адвентисти упозорени 1893. године кад је већина њих веровала да су спремни за небо? Како се та самообманутоост понавља и данас - и може и нас да захвати? Ис. 58,2-8; Откр. 3,15.

"Ово је свечана изјава коју упућујем цркви: од двадесет њих чија су имена записана у црквеним књигама ниједан није спреман да заврши своју овоземаљску историју, и као такви заиста су без Бога и без наде у овом свету као и обични грешници. Они тврде да служе Богу, али ревносније служе мамони. Уместо да признају Христа пред овим светом, таквим недоследним животом они Га се стално одричу. Многи уносе у цркву свој непотчињени и неоплемењени дух; њихов духовни укус је изопачен неморалом, унижавајућом изопаченошћу, имитирањем света у духу, у срцу, у намерама, истицањем у чулности, и у сваком погледу су пуни преваре у свом такозваном хришћанском животу. Живе као грешници, док тврде да су хришћани!" – *Хришћанска служба, 41.*

б. Шта ће бити са свима онима који би својим карактером само оскврнили небо када би им било допуштено да тамо уђу? Мат. 22,12-14.

"Они у овом животу нису ступили у истинско заједништво с Христом; зато и не познају језик и речник неба, и радост неба њима је туђа и непозната." – *Христове поуке, 376.*

"Најжалосније речи које су икада допрле до уха смртника биће речи пресуде: 'Не познајем вас.' Једино заједница Духа, коју сте олако узели, могла је да вас учини учесницима оног пресрећног мноштва окупљеног на свадбеној свечаности. У том призору ви не можете имати никаквог учешћа. Његова светлост, музика и песма падале би у том случају на следеће очи и глуве уши. Љубав и радост таквог скупа не би дотакле ниједну струну одушевљења у срцу које је овај свет учинио потпуно неосетљивим. Из неба се искључујете сами својом недостојношћу његовог узвишеног заједништва.

"Буђењем из сна тек онда кад се буде зачула вика: 'Ето Женика где иде', и узимањем својих празних жижака тек тада да бисмо их напунили, заиста се не можемо спремити за сусрет са Господом. Не живети за Христа овде и не држати Га стално у срцу и мислима, а ипак се удостојити за непрекидно дружење с Њим на небу, заиста није могуће." – *Ibid., 378.*

5. БОЖЈА ЗАВРШНА ПОРУКА ОВОМ СВЕТУ

а. На који начин ће светлост спознаје о спасењу обасјати цео свет? Откр. 18,1; II Петр. 3,12.

"Када се Христов карактер буде у потпуности исполио у припадницима Његовог народа, тада ће Он доћи да их призна и затражи као своју својину." – *Хр. ѿоуке, 48.*

б. Наведи нека од добрих дела посредством којих, према Христовом налогу, треба да преносимо Његову светлост овом свету. Мат. 5,16; 25,34-40.

"Гладног смо дужни да нахранимо, голог да обучемо, а бескућника да уведемо у кућу. И више од тога позвани смо да учинимо. Потребе душе, само љубав Христова може стварно задовољити. Ако Христос живи у нама, наше срце ће бити пуно божанског саосећања. Извори усрдне, Христу сличне љубави, који су у души често тако затворени као да су запечаћени, биће тада сваком отворени.

"Бог нас позива да невољне и угрожене потпомажемо и бодримо не само својим материјалним даровима, него и ведрином свога лица, речима које уливају наду и охрабрење, и љубазним и срдачним стиском руке... Многи су остали скоро без икакве наде у животу – вратите им сунчеву светлост. Многи су изгубили храброст – говорите им речи утехе и охрабрења и молите се за њих. Има и таквих који дубоко осећају потребу за хлебом живота – читајте им Реч Божју. Многи су захваћени таквом болешћу душе до које не може да допре никакав оземаљски мелем нити било који лекар може да је излечи. Молите се за такве душе и приведите их Исусу. Реците им да још има балсама у Галаду." – *Христїове ѿоуке, 381.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како витална порука, упућена Божјем народу пре више од сто година, представља добродошлицу Христу у нашем срцу као небеском Госту?
2. Зашто је та порука пресудна за свет у наше време?
3. Можемо ли ми наследити спасење само зато што наши родитељи или сродници воле Исуса?
4. Како се свако од нас може изложити опасности да изгуби небо својом самообманутошћу?
5. Могу ли ја икада ући у небо ако особинама мог карактера тамо није место?

Нека људска слава њадне у ѡрашину

"Али сви бијасмо као нечисѡо шѡо, и сва наша ѡравда као нечисѡа хаљина; заѡо оѡадосмо сви као лисѡ, и безакоња наша као вјешѡар однесоше нас." – Ис. 64,6.

"Шта је оправдање вером? То је дело Божје којим се људска слава спушта у прашину, и за човека чини оно што он сам за себе није у стању да учини." – Свед., ѡроѡ., 456.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуѡ Хрисѡу, 14-19.*

□ Недеља

13. окѡобар

1. СХВАТАЊЕ КАКО ЈЕ ГРЕХ ЗАИСТА ОДВРАТАН

а. Како Свети списи описују беду пале људске природе? Гал. 5,17; Римљ. 7,18-21.

.....

.....

"Као што преко Христа свако људско биће има живот, тако преко Њега свака душа прима неки зрак божанске светлости. У сваком срцу постоји не само интелектуална већ и духовна моћ, осећање за оно што је право, жеља за добрим. Али, постоји и противничка сила која се бори против тих начела. Последица узимања рода с дрвета познавања добра и зла види се у искуству сваког човека. У људској природи постоји склоност према злу, сила којој човек сам не може да се одупре. Да би се одупро тој сили, да би досегао онај високи циљ који у дубини своје душе сматра једино достојним, само једна сила може да му пружи помоћ. Та сила је Христос. Сарадња с том силом је човекова највећа потреба. Зар не би у целом васпитном напору ова сарадња требало да буде највиши циљ? – *Васѡѡѡање, 29.*

б. Од какве је вредности правда свакога од нас - и шта ми можемо учинити сами за себе? Ис. 64,6; Римљ. 3,12.

.....

.....

2. И НАЈБОЉЕ БЕЗ ХРИСТА НЕМА НИКАКВЕ ВРЕДНОСТИ

а. Како Бог нас види и онда кад мислимо да смо у најбољем стању? Пс. 39,5,11; Ис. 40,17.

"Да није било жртве Христовог испаштања, у нама не би било ништа у чему би Бог могао наћи задовољство. Сва човекова природна доброта у Божјим очима нема никакве вредности. У онима који задржавају своју стару природу и не обнављају се Његовом милошћу у новог човека у Христу, Он не налази никакво задовољство. Наше образовање, наши таленти и наша материјална средства представљају Богом поверене дарове којим нас Он прокушава. За оне који све то користе да би уздизали и славили себе, Бог каже: 'Не могу да налазим задовољство у таквима, јер је Христова жртва за њих била узалудна'." – *RH, 24. август, 1897.*

б. Имамо ли ми икакве заслуге којима бисмо могли да се искупимо од греха? Ис. 1,11; Михеј 6,7. Шта би се могло рећи о нашим "најбољим" понудама? I Днев. 29,14.

"Питање се поставља: 'Хоће ли Господу бити миле тисуће овнова? Десетине тисућа потока уља? Хоћу ли дати првенца својега за преступ свој, плод утрубе своје за гријех душе своје?' (Михеј 6,7). Не; нико не може опстати пред Богом захваљујући сопственим заслугама. Спасених ће ипак бити али само зато што је Исус исплатио све дугове; док човек не може учинити ништа, баш ништа, да би заслужио спасење. Христос каже: 'Без мене не можете чинити ништа' (Јован 15,5). Чија је то онда заслуга? – Сва захвалност припада нашем Искупитељу. Све што човек поседује добија само преко Христа, и о својим најбољим понудама можемо само рећи: 'Јер је од Тебе све, и из Твојих руку примивши дасмо Ти' (I Днев. 29,14)." – *Знаци времена, 10. новембар, 1890.*

с. Какав став треба да заузимамо у погледу напред цитираног излагања? Михеј 6,8.

"И најбоље што човек сам по себи може да учини посве је ништавно.' Христос је дошао без икаквог спољашњег разметања. У спољном облику нашао се као човек, понизио се, показујући да пали човек увек мора бити понизан пред Богом. Богатство, световна част, људска величина никада не могу спасти душу од смрти. 'На кога ћу погледати', каже Господ, 'на невољнога и на онога ко је скрушена духа и ко дрхти од моје ријечи' (Ис. 66,2)." – *Ујујисиво за младе, 20. децембар, 1900.*

3. НАУЧИМО ДА СЕ НЕ ОСЛАЊАМО НА СЕБЕ

а. Какво је искуство Илији било неопходно док се молио Богу да поново падне дажд, и зашто? Јаков 5,16-18; 1 Цар. 18,43.

"Док се Илија молио за кишу, слуга се седам пута враћао са извештајем да нема ни најмањег облачка, ни било каквог знака кише. Али пророк се није дао обесхрабрити. Он је прегледао свој живот, да би видео да није у нечему обешчистио Господа, да нема неки непризнати грех, и тако је наставио да мучи своју душу пред Богом док није добио очекивани знак на своју молитву. Док је тако преиспитивао свој живот изгледао је све мањи и мањи у очима Божјим. Осведочио се да он сам не може ништа и да све зависи од Бога, и кад је дошао догле да се потпуно одрекао себе а ослонио се на Спаситеља као једину снагу и правду, онда је дошао одговор." – *Коментари библ. текстова, 190.*

"И ми имамо Господа чије уши нису затворене за наше молитве; и ако се позивамо на Његова обећања, Он ће наградити нашу веру. Он жели да наши интереси буду усклађени са Његовим интересима, и онда ће нас сигурно благословити, јер нећемо тражити славу своју него ћемо сву славу приписати Његовом имену." – *Ibid., 189.*

б. Шта се дешава када се више приближимо Исусу и осећамо се потпуно зависним од Њега? Дан. 10,8; Лука 5,8; Откр. 1,12-17.

"Уколико се више приближите Исусу, утолико ћете грешнији изгледати у својим очима; поглед ће вам постати јаснији, а ваша несавршеност показаће се у јасном и оштром контрасту с Његовом савршеном природом. То ће бити доказ да су сотонине обмане изгубиле своју моћ, и да у вама делује оживљавајући утицај Светог Духа.

"У срцу које не осећа своју грешност нема дубоко укоренење љубави према Исусу." – *Пути Христџу, 58.*

с. Шта бива када прецењујемо себе? Гал. 6,3.

"Због једне речи којом уздижемо своје сопствено 'ја' Бог повлачи од нас светлост свога лица." – *РН, 24. август, 1897.*

4. ПОВОД ЗА НАЈВЕЋУ ЗАХВАЛНОСТ

а. Каква нада нам се пружа упркос несрећном стању у којем се налазимо? Римљ. 7,24.25; 8,1.2.

"Иако види сву беду и унесрећеност у коју су становници људског рода упали због греха, Искупитељ света им не описује драматичност њихове невоље, већ их поучава нечему бескрајно бољем него што су икада чули. Он зна да је њихова унесрећеност последица греха, и Његово срце је гануто саосећањем и сажаљењем према палим људима. Рабини се нису спуштали до обичних људи нити незнабожаца да би им приказали било какву наду на спасење. Али Христос је дошао да план и могућност спасења прикаже свим друштвеним слојевима, јер су Његове речи потребне свима. Он је видео да сви они који су се окупљали око Њега могу Његовом бескрајном силом бити у светом сродству с Њим, јер је родитељска Божја љубав намењена свој Његовој деци." – *Рад субојине школе, 1. август, 1895.*

б. Шта се дешава кад признамо да својим грешним напорима не можемо заслужити спасење? Зах. 3,3.4; II Кор. 12,9.

"Кад људи увиде своје ништавило, онда су спремни да се обуку у хаљине Христове правде. Кад почну да хвале и уздижу Бога за све и на сваком кораку, то значи да су посматрањем почели да се мењају у Његово обличје." – *Објављени рукописи XX, 117.*

"Ништа није наизглед тако беспомоћно, а ипак у ствари тако непобедиво као душа која осећа своју ништавност и у потпуности се ослања на Спаситељеве заслуге. Бог би радије послао све небеске анђеле у помоћ таквој души него што би дозволио да буде савладана." – *Синови и кћери Божје, 35.*

"Што мање будемо ценили себе, то ћемо више ценити неизмерну чистоту и лепоту нашег Спаситеља. Спознаја о нашој грешности води нас Ономе који може да нам опрости; и кад душа, свесна своје беспомоћности, чезне за Христом, у нама ће се открити Његова сила. Што нас више осећање потребе буде гонило Христу и Божјој Речи, утолико ћемо имати величанствену спознају о Његовом карактеру и потпуније одражавати Његово обличје." – *Пути Христџу, 59.*

5. ХРИСТОС ЈЕ ДОШАО СА ЗАДАТКОМ ДА СПАСАВА

а. Коју основну истину о спасењу сви треба да схватимо? Лука 19,10; Јован 15,5; Пс. 44,6; 31,1.

"Сами нисмо у могућности да се спасемо..."

"Христос свим срцем жели да се свако од нас одупре непријатељу душе; али то можемо постићи само ако свој поглед стално упиремо у Њега." – *RH, 15. септембар, 1896.*

"Чим се вером ухватиш за Божја обећања, и у молитви призовеш Исуса да те спасе као изгубљену овцу, добијаш нови живот и снагу да се одупреш кушачу. Али вера којом се хватамо за Божја обећања није плод емоција. 'Вјера бива од проповиједања, а проповиједање Ријечју Божјом' (Римљ. 10,17)." – *Ibid.*

"Наду и оправдање покајнички грешник може наћи само у Богу; и ниједно људско биће не може се оправдати без вере у Бога и животне повезаности с Њим." – *Свед., њрој. 367.*

б. Коју поруку, као основно начело, Бог упућује свима? Ис. 43,11; 45,21.

"О, какве ли љубави! Какве задивљујуће љубави! Која је довела Сина Божјег на ову земљу да поднесе казну за грех нас ради, како би могао да нас измири са Богом и удостоји да живимо с Њим у Његовим дворовима славе. О, шта је човек! Да се таквом ценом плати његово испуљење?" – *Знаци времена, 28. август, 1879.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта посебно нисмо у стању да учинимо за себе?
2. Зашто и најбоље што можемо учинити без Христа није довољно добро?
3. Од чега се прво морамо одвикнути да бисмо се могли у потпуности поверити Христу?
4. Шта претходно морамо увидети да бисмо своју љубав у потпуности посветили Христу?
5. Како високу вредност Бог придаје човеку?

Љубав - суштина праведности

"Бог је љубав" – I Јованова 4,16.

"Правда је љубав, а љубав је светлост и живот Божји. Божја праведност је отеловљена у Христу. Примајући Њега, примамо и правду." – *Мисли са горе, 17.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пути Христју, 20-32.*

□ *Недеља*

20. октобар

1. НАЈВЕЋА ЗАПОВЕСТ

а. Какав значај у вези са Божјим законом има љубав у животу хришћанина? Мат. 22,36-40.

.....

"Али, имајмо увек на уму да послушност Богу није само формално покоравање, већ служба из љубави. Божји закон је израз Његове праве природе; он је утеловљење великог начела љубави, и стога представља темељ Божје владавине на небу и на земљи. Ако је наше срце обновљено и по обличју Божјем, ако је божанска љубав усађена у нашу душу, нећемо ли тада природно извршавати Божји закон?" – *Пути Христју, 54.*

б. Како апостол Јован укратко излаже Божји карактер - и како се Његов карактер доводи у везу са правдом? I Јов. 4,16; Пс. 11,7.

.....

"Правда је светлост, сличност Богу, а 'Бог је љубав' (I Јов. 4,16). Она је сагласност са Божјим законом 'јер су све заповијести твоје праведне' (Пс. 119,172), а љубав је 'извршење закона' (Римљ. 13,10). Правда је љубав, а љубав је светлост и живот Божји. Божја правда је отеловљена у Христу. Примајући Њега, примамо и правду." – *Мисли са горе, 16.*

2. СПОЉНО ПОКОРАВАЊЕ ИЛИ ПОСЛУШНОСТ ИЗ СРЦА

а. Какву службу Господ жели? V Мојс. 6,5; Ис. Навин 24,15.

"Употреба силе је у супротности са начелима власти Божје. Он жели само службу љубави, а љубави се не може заповедати, она се не може задобити помоћу силе или власти. Љубав се може пробудити само помоћу љубави. Познати Бога значи љубити Га. Његов карактер се мора испољавати у супротности са сотониним карактером. У читавој васиони то дело може извршити само једно Биће. Дубину и ширину љубави Божје може објавити само Онај који их познаје. Над тамном ноћи света мора сванути Сунце правде и 'здравље ће бити на зрацима његовијем' (Мал. 4,2)." – *Жеља векова*, 9.

"Христови ученици не иду за Њим зато што се боје казне или што се надају награди. Они виде неупоредиву Спаситељевоу љубав, откривену у Његовом путовању по земљи од витлејемских јасала до крста на Голготи, и Његова појава привлачи, смекшава и покорава душу. Љубав се буди у срцу оних који то виде. Они чују Његов глас и иду за Њим." – *Ibid.*, 468.

б. Насупрот добровољној и радосној послушности од срца, какву покорност такозвани хришћани указују Богу? V Мојс. 28,45-47; I Јов. 5,3.

"Христос је умро на крсту да би све привукао к себи, и Он жели да ми уживамо у радости коју само Он може дати, а то је радост која проистиче из послушности." – *Пројоведи и џовори I*, 217.

"Човек који покушава да Божје заповести држи само из осећања дужности - зато што се то од њега захтева - неће никад осетити ону радост која произилази из послушности; у ствари, он и није послушан. Тамо где се Божји захтеви сматрају само теретом, јер се противе људским склоностима, нема хришћанског живота. Права послушност је деловање у складу са оним што постоји изнутра, у срцу и у души. Оваква послушност потиче из љубави према правди и љубави према закону Божјем. Суштина сваке праведности је оданост према нашем Избавитељу. То ће нас увек наводити да поступимо правично зато што је то право, - а што је право и Богу је драго." (Пс. 119,89-96)." – *Христове поуке*, 70.71.

3. ПО ЧЕМУ СЕ ПРЕПОЗНАЈЕ ПРАВА ЉУБАВ

а. Шта се види у животу оних који заиста љубе Бога? I Јов. 3,10; 4,20.21.

"Љубав је основа побожности. Ма какво да је на речима исповедање вере једног човека, он не може имати чисту и праву љубав према Богу ако не испољава несебичну љубав према своме брату. Међутим, љубав се не стиче само покушавањем да љубимо друге. Љубав Христова треба да живи у нашем срцу - то је оно што нам најчешће недостаје. Кад се наше "ја" потпуно изгуби у Христу, онда се љубав излива из срца сасвим спонтано, тако да ми тога нисмо ни свесни. Кад нас изнутра, из срца нешто стално покреће да помажемо другима и да им увек будемо на благослов, - кад нам се небеска светлост која пада на наше срце огледа и на лицу, онда смо достигли савршенство хришћанског карактера." – *Христове поуке, 347.*

б. Опиши неке од особина којима се манифестује права љубав. I Кор. 13,4-7.

"Истинска љубав није јака, дивља, необуздана страст. Напротив, она је у суштини тиха и дубока. Она не гледа на спољашњост, већ је привлаче само добре особине. Она је мудра, оштроумна, уочава разлику и њена оданост је стварна и постојана. Бог нас куша и проверава у нашим поступцима у свакодневном животу. У малим стварима се откривају праве особине срца. Срећу у животу сачињавају мале пажње, многобројни ситни догађаји и једноставне љубазности, док недостатак благих, охрабрујућих речи и малих услуга чини да живот постане жалостан. На крају ће се увидети да самоодрицање ради добра и среће оних који су око нас сачињава велики део записа о нашем животу на небу. Ако се стално будемо бринули о себи, не обазирећи се на добро и срећу других, то неће измаћи погледу нашег небеског Оца." – *II Сведочанство, 144.*

"Љубав не може живети без дела, а свако дело је увећава, снажи и шири. Љубав ће задобити победу тамо где је немоћан сваки доказ, сваки ауторитет. Љубав не ради за корист или награду, али је Бог одредио да сваком делу љубави припадне велики добитак. Љубав је свеобухватна; она је тиха у свом раду, али јака и моћна у намери да савлада велика зла. Својим утицајем она ублажује срце и доводи до обраћења. Она је у стању да придобије грешнике и смекша њихова срца и онда кад свако друго средство откаже." – *Ibid., 146.*

4. ЖИВИ ЗАКОН ЉУБАВИ

а. Који закон или начело преовлађује у срцу и животу хришћанина кад схвати колико се Христос жртвовао нас ради? II Кор. 5,14.15; I Кор. 13,5.

"Кад Дух Божји својом чудесном покретачком силом додирне душу, онда је људска охолост сузбијена. Тада се види да земаљска задовољства, положаји и власт немају никакве вредности. Онда одбацујемо 'помисли и сваку висину која се подиже на познање Божје', а сваку мисао заробљавамо 'за покорност Христу' (II Кор. 10,5). Тада се смерност и самопожртвована љубав, које се тако мало цене међу људима, уздижу као једино драгоцене." – *Жеља векова, 115.*

"У светлости са Голготе видеће се да је закон самоодрицајуће љубави закон живота за земљу и небо, да љубав која 'не тражи своје' извире из срца Божјег и да се у Ономе који је био смеран и благ испољио карактер Онога који станује у светлости којој се ниједан човек не може приближити." – *Жеља векова, 7.*

б. Да бисмо живели животом самопожртвоване љубави, шта се од нас тражи сваког дана? Лука 9,23.

"Сваки хришћанин који прима Христа као свог личног Спаситеља чезнуће за преимућством да служи Богу користећи ревносно сваку прилику да своје способности захвално посвети у служби Њему. Тежиће да покаже своју љубав према Христу и душама које је откупио уз тако високу цену. Радо ће прихватити тешке напоре, лишавање и жртву. Позив да своју оданост и љубав покаже спремношћу да се одрекне себе, узме свој крст и следи Христа, сматраће као преимућством." – *Свед. ѝрој., 394.*

"Самоодрицање и крст су наш удео у овом животу. Јесмо ли спремни да то прихватимо? Нека нико од нас не очекује да ће се, кад дођу последња велика искушења, дух самопожртвовања и хришћанског родољубља развити у нама у тренутку потребе. Не, заиста; тај дух ми треба да гајимо и испољавамо већ сада у свом свакодневном искуству, и да то примером и поуком савесно преносимо и на своју децу. Мајке у Израиљу не морају и саме да буду ратници, али могу да подижу ратнике који ће узети све оружје Божје и борити се храбро и одлучно у биткама Господњим." – *V Свед., 126.*

5. ПРАВИ ДОКАЗ ДА СМО ХРИСТОВИ УЧЕНИЦИ

а. Шта представља истински доказ да смо заиста Христови следбеници? Јован 8,31; 14,15.

"Послушност – служба Богу из љубави – истински је доказ да смо заиста Христови следбеници... Уместо да човека ослободи послушности Божјем закону, управо нас вера, и само вера чини судеоницима Христове милости, што нас оспособљава да будемо послушни." – *Пуѿи Хрисѿу, 54.*

б. Шта права послушност значи, и одакле извире? Римљ. 5,5; 13,10.

"У срцу обновљеном божанском милошћу, љубав је начело деловања. Она мења карактер, управља побудама, контролише страсти, сузбија непријатељство и оплемењује осећања. Та љубав, ако се негује у срцу, чини живот пријатним и шири племенити утицај свуда око себе." – *Пуѿи Хрисѿу, 53.*

"Права послушност увек долази из срца. То значи сарађивати с Христом свим срцем. Ако Му се предамо, Он наше мисли и циљеве толико поистовећује са својима, а наше срце и ум усклађује са својом вољом до те мере да покоравајући се Њему у ствари поступамо у складу са својим побудама. Наша воља постаје оплемењена и посвећена и наша највећа радост састоји се у томе да служимо Њему. Кад упознамо Бога онако како имамо могућности да Га упознамо, наш живот је тада живот непрекидне послушности. Зато што познајемо и ценимо Христов карактер и зато што одржавамо сталну заједницу с Богом, грех нам постаје све више мрзак и одвратан." – *Жеља векова, 647.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Који кључни елемент у Божјем закону нам Исус приказује у Јеванђељу по Матеју 22,35-40?
2. Објасни разлику између спољашњег покоравања и праве послушности.
3. Када ће развој нашег хришћанског карактера бити потпун?
4. Какав став према служби Божјој заузимају они који прихвате Христа као свог личног Спаситеља?
5. Како се Христос препознаје у послушности својих следбеника?

Прилог прве субоје у месецу Литература за нове Мисије

У XXI веку, док порука Јеванђеља може да се шири преко интернета, електронске верзије књига и других савремених медија, још увек постоји јединствено прилагодљив метод за презентације, који ниједан од савремених медија не може у потпуности да замени. Литература представља најуспешнији начин да Јеванђеље продре чак и у ретке области на Земљи где још нема електронике.

Посредством штампане речи јеванђеље може да продре у бивше комунистичке, атеистичке и исламске земље и да се преноси личним контактом. Слушкиња Господња каже: "Публикације које садрже библијску истину треба да се шире као јесење лишће" (*IX Свед.*, 72). Наше публикације треба издавати на многим језицима, и на тај начин продирати свуда. Поруку трећег анђела треба објављивати и посредством књига и преко живих учитеља. Пробудите се ви који верујете у истину за ово време. Сада је ваша дужност да приложите све што можете, како бисте онима који познају истину омогућили да је објаве и другима." – *IX Свед.*, 59.

"Јављајте, хвалите и говорите: Спаси, Господе, народ свој, остатак Израилев" (Јер. 31,7). Божји народ, остатак Израилев, треба да објављује добре вести о спасењу. Док већина од нас у многим земљама, имамо довољно Библија, књига и часописа за ширење Јеванђеља, још увек широм света многи немају та преимућства. Дужност нам је и част да потпомажемо слање литературе у разне крајеве света. Библија је преведена на већину језика и дијалеката у свету, ипак веома битне књиге, као што су: Пут Христу и Велика борба, милионима људи још увек нису доступне. Како само да снабдемо суботношколским лекцијама све оне који желе да проучавају садашњу истину?

Размислимо о потребама Пацифичких острва и Афричких земаља у које порука Ресформног покрета још увек није стигла. Имајмо на уму обећање: 'Баши хљеб свој поврх воде; и наћи ћеш га послје много времена' (Проп. 11,1). Морамо ширити Реч Божју док не постане прекасно. Можда се резултати неће показати одмах, али није далеко време кад ћемо бити сведоци велике жетве у позном дажду. Будимо мудри и промишљени пристави који сабирају благо на небу – не на овом свету.

Ми смо веома захвални свој нашој браћи, сестрама и пријатељима широм света за све што су учинили до сада, али сада нам је помоћ потребна више него икада. Будимо великодушно дарешљиви у овој грани дела!

Издавачко одељење, Генерална конференција

Божји закон – наша неоїходносї

"Тако нам закон би чувар (учиїшель) до Христїа, да се вјером оїправдамо." – Гал. 3,24.

"Христова слава открива се у закону који је препис Његовог карактера, и Његово преображавајуће деловање на душу осећа се све док човек не постане сличан Њему." – РН, 22. аїрил, 1902.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуїи Христїу, 51-59.*

Недеља

27. окїобар

1. ПРЕПОЗНАВАЊЕ ГРЕХА

а. За кога је дат Божји закон, и са каквим циљем? Ко све долази под његову осуду? I Тим. 1,8-10; Римљ. 3,19.23.

.....

б. Зашто наши напори у покушају да држимо Божји закон нису довољни да се оправдамо пред Богом? На који начин једино можемо држати закон? Римљ. 3,20; 7,7; Филиб. 4,13.

"Онај ко покушава да стигне у небо својим делима у држању закона, предузима немогуће. Човек не може бити спасен без послушности, али плодови послушности нису само његово дело; Христос треба да делује у њему да и хоће и чини оно што је Њему угодно. Када би се човек могао спасти сопственим делима, могао би у самом себи наћи нешто чему би могао да се радује. Напори којима човек покушава да задобије спасење сопственом снагом, приказани су Кајиновим приносом. Све што човек може да учини без Христа опогањено је себичношћу и грехом; али оно што се предузима вером, прихватливо је за Бога. Када настојимо да спасење задобијемо кроз Христове заслуге, тада душа остварује духовни напредак. Гледајући стално у Исуса, Зачетника и Свршитеља наше вере, можемо напредовати из снаге у снагу, из победе у победу; јер Божја милост посредством Христа чини наше спасење потпуним." – *Одабране йорукe I, 364.*

2. ЗАКОН КАО НАШ УЧИТЕЉ

а. На који закон се односи израз "Учитељ" употребљен у посланици Галатима? Гал. 3,21-25.

"Који закон има улогу учитеља или васпитача да нас води Христу? Мој одговор је: и обредни (церемонијални) и морални кодекс од десет заповести." – *Одабр. њорукe I, 233.*

б. Шта закон у својству учитеља чини за нас, и с каквим циљем? Римљ. 10,4. Упореди овде употребљену реч "свршетак" (грчки "телос" циљ, намера или крај) са употребом исте речи у Јаков 5,11 и I Петр. 1,9.

"Док грешник гледа у велико морално огледало (Божји закон), он увиђа недостатак свог карактера. Види себе управо онаквог какав јесте, укалан, оскврнут и осуђен. Али зна да закон ни на који начин не може отклонити кривицу нити помиловати преступника. Он мора да иде даље од тога. Закон је само учитељ који га доводи Христу. Опроштај он мора да тражи гледањем на свога Спаситеља који 'узе на се гријехе свијета' (Јован 1,29)." – *Одабр. њорукe I, 213.*

с. Каква повезаност постоји између закона као "учитеља" и веровања у Христа? Римљ. 5,1; 3,31; 8,3.4.

"Закон нам открива грех и наводи нас да, осетивши потребу за Христом као Спаситељем, покајањем пред Богом и вером у Господа нашега Исуса Христа, у Њему затражимо опроштај и мир." – *Ibid., 234.*

"Само вером у Христа грешник може да се очисти и ослободи кривице престапа, и само га таква вера оспособљава да буде послушан закону свог Творца." – *Дела айосџола, 317.*

"Закон и Јеванђеље су у савршеном складу, и међусобно се подржавају и потврђују. Закон се у свој својој величанствености суочава са савешћу, и наводи грешника да увиди колико му је неопходан Христос као жртва испаштања за грех. Јеванђеље признаје моћ и непромењивост закона 'Ја гријеха не познах, осим кроз закон', каже Павле (Римљ. 7,7). Свест о греху, подстакнута законом, гони грешника ка Спаситељу. У својој потреби човек се позива на снажне аргументе понуђене на крсту Голготе. Он с правом може да се позива на Христову праведност, која се приписује сваком покајнику." – *RH, 22. ајрил, 1902.*

3. СТАРИ И НОВИ ЗАВЕТ

а. Какву је намеру имао Бог када је Израиљцима на Синају објавио свој закон, и под каквим је условом дат тај закон? II Мојс. 20,20; III Мојс. 18,5; Римљ. 10,5.

"Када је закон био објављен на Синају Бог је људима ставио до знања светост свога карактера, како би могли да увиде у каквој је супротности то са њиховим грешним животом. Закон им је дат да би их осведочио о њиховој грешности и да би им открио колико им је неопходан Спаситељ. Било је неопходно да им се начела закона Светим Духом утисну у срце. Тај задатак Дух Свети још увек извршава. У Христовом животу начела закона су јасно истакнута; и чим Свети Дух гане срца људи, док им Христова светлост открива потребу очишћења Његовом крвљу и оправдања Његовим заслугама, закон је још увек чинилац који нас доводи Христу да бисмо се оправдали вером у Њега." – *Знаци времена, 29. март, 1910.*

б. Зашто Израиљци нису успели да држе Божји закон иако су веома ревносно обећавали да ће то чинити? Римљ. 10,3.

"Израиљци нису схватили духовну природу закона, и покоривање које су тако често исповедали било је само одржавање форми и церемонија, а не потчињавање срца врховној власти љубави." – *Одржавање Христовога карактера, 67.*

с. Шта представља "боља обећања" на којима се заснива Нови завет? Јевр. 8,6; Јер. 31,33.34.

"Нови завјет' је заснован на 'бољим обећањима' – на обећању о праштању греха и о божанској милости која је у стању да препороди срце и да га доведе у склад с начелима Божјег закона." – *Папир. и пророци, 384.*

"Исти закон који је био исписан на каменим плочама, утиснуо је Свети Дух на плоче срца. Уместо залудног настојања да 'утврдимо' неку своју правду, треба да прихватимо правду Христову. Његова крв је измирење за наше грехе. Његова послушност се приписује нама. Тада срце препорођено Светим Духом доноси 'род духовни'. Захваљујући Христовој милости успећемо да живимо у послушности према закону Божјем, уписаном у нашем срцу." – *Ibid., 384.*

4. ЗАКОН - МЕРИЛО КАРАКТЕРА

а. Шта представља једино право мерило карактера? Јаков 2,8-12.

"Закон Божји је једини прави критеријум за мерење карактера. Својим животом и учењем, својим божанским карактером, Христос је показао свету шта значи послушност Божјем закону. Он је човеку показао пример, и човек не може сам себи да поставља критеријум. Човек не познаје бескрајну Божју чистоту, и без божанске посвећености он није у стању да цени свете захтеве Божјег закона. Докле год игнорише бескомпромисност Божјег закона, човек није свестан своје грешности и недостатака свог карактера. Њега не забрињава и не узнемирава ништа, јер он сам себе мери лажним мерилима." – *RH, 18. новембар, 1890.*

б. Шта ће дефинитивно одлучити да ли је Божји карактер откривен у нашим мислима и поступцима? Мат. 22,36-40; Римљ. 13,10.

"Само онај чије срце је пуно саосећања према заблуделима, који се радо посвећује том циљу показујући љубав хришћанским поступцима, биће у стању да издржи испитивачки поглед Онога који све види. Онај који не љуби оне за које је Отац учинио тако много, не познаје Бога. Теологија нема никакве вредности ако није прожета љубављу Христовом. Право хришћанство испуњава љубављу цело биће. Делује духовно оживљавајуће на мозак и срце, уноси нову крепост у руке и ноге – оспособљавајући људе да буду чврсти и постојани у извршавању Божјих захтева, да оно што је хромо и немоћно не застрани с правог пута. Усредна Христова љубав према душама које пропадају представља живот читавог система хришћанства." – *Знаци времена, 10. мај, 1910.*

с. Шта ће се видети у животу оних који заиста верују у Христа? Јаков 1,22-27.

"Вера делује кроз љубав и чисти душу. Развијајући се постепено попут пупољка и цвета, вера доноси жетву драгоцених плодова. Они који заиста имају веру, показују то добрим делима. Они посећују болесне, брину се за сиромашне, не занемарују удовице и сирочад, одевају неодевене, снабдевају храном оскудне и угрожене." – *Одабране њоруке I, 398.*

5. ИСУС ХРИСТОС - ЗАКОН У СТВАРНОМ ЖИВОТУ

а. Какав је био Христов став у погледу Божјег закона? Мат. 5,17-20.

"Христос је био жива илустрација испуњења закона, али Његово испуњавање закона нипошто не значи укидање или поништавање истог. Испуњавајући закон, Он је практично примењивао сваку појединост његових прописа." – *Знаци времена, 14. март, 1895.*

"У својим учењима Христос приказује далекосежност начела Закона објављеног на Синају. Он сам је у свом животу примењивао тај закон чија начела заувек остају велико мерило праведности – мерило по којем ће сви бити суђени у онај велики дан кад ће суд сести и књиге се отворити." – *Божја задивљујућа благодати, 141.*

б. Шта показује да је Христос својим животом показао људима значај Божјег закона? I Петр. 2,21.22; Јован 15,10; I Јов. 2,6.

"Слава Христова је Његов карактер, а Његов карактер је одраз Божјег закона. Он је испунио закон у свакој његовој појединости, и својим савршеним животом пружио пример онога што људска бића могу постићи сарадњом са божанском силом. У својој људској природи Христос је зависио од свог Оца, као што и људи данас зависе од божанске помоћи да би достигли савршенство хришћанског карактера." – *Знаци времена, 12. децембар, 1895.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. На којим обећањима се заснива Стари завет?
2. На којим обећањима се заснива Нови Завет?
3. Ко нам у ствари омогућује да будемо послушни Богу?
4. Под којим заветом ми делујемо ако се уместо на Божја обећања позивамо на своја лична обећања?
5. Шта је јунаке Библије наводило да увиде колико им је Христос потребан као Спаситељ?

Христова правда откривена у Његовом закону

"Показујући се да сје посланица Христова, кроз наше служење написана, не масилом, него Духом Бога живога, не на каменим илочама него на живим илочама срца." – II Кор. 3,3.

"Слава (светлост) која је блистала на Мојсијевом лицу била је одсјај Христове правде у закону." – Одабране йорукe I, 237.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуи Христу 38-43.*

Недеља

3. новембар

1. УЗДИЗАЊЕ БОЖЈЕГ ЗАКОНА

а. Шта је Мојсије видео посматрајући славу Божју? II Мојс. 33,18.19; 34,5-7.

.....

.....

"Бог тражи савршенство од своје деце. Његов закон је препис Његовог карактера и он представља мерило за сваки карактер. Ово божанско мерило пружено је свима, тако да у погледу избора оних које ће Бог примити у своје царство не може бити никаквог погрешног схватања. Христов живот на земљи био је савршен израз закона Божјег, и кад они који тврде да су деца Божја, по карактеру постану слични Христу, они ће се покоравати свим Божјим заповестима. Тек тада ће Господ моћи да их уброји у оне који ће једном сачињавати небеску породицу." – *Христове йоукe, 280.*

б. Како је Христова мисија била повезана са Божјим законом? Пс. 40,8; Ис. 42,21; II Кор. 4,6.

.....

.....

"(Христос) је дошао на овај свет да би показао ту (Божју) славу. Дошао је на ову грехом замрачену земљу да открије људима светлост љубави Божје – да буде 'с нама Бог'." – *Жеља векова, 7.*

2. СЛАВА БОЖЈЕГ КАРАКТЕРА

а. Шта се дешава када дођемо до спознаје да је Христос откриће Божјег закона у људском телу? II Кор. 5,17.

"Посматрајући Христа ми се мењамо, морално постајемо слични Ономе који је савршен у карактеру. Посредством преображавајуће силе Светог Духа и прихватањем нама приписане правде Христове, ми постајемо слични Њему. Христов лик је тада цењен и вољен, и осваја читаво биће.

"Посматрајући Христа у намери да постане сличан Њему, онај ко тражи истину увиђа савршенство Божјег закона и не може да се задовољи ни са чим што је мање од савршености. Скривајући свој живот у животу Христовом, он увиђа да је светост божанског закона откривена у карактеру Христовом, и све усрдније тежи да постане сличан Њему. Рат се може очекивати у сваком тренутку, јер кушач види да је изгубио једног од својих поданика. Борба се мора водити са сопственим особинама које сотона подстиче за своју употребу. Људско оруђе увиђа да има да се бори са чудном силом која се противи и помисли о задобијању савршенства које Христос нуди. Али у Христу налази спасоносну силу која ће за њега извојевати победу у овом сукобу." – *Коментари библијских шекстива, 694.*

"Сви би могли да виде како Христос пред престолом чека на њихове молитве, чека да Му потчине своју вољу, да се од побуне врате оданости Богу у дубоком покајању што су преступали Његов закон и што су својим утицајем храбрили и друге да занемарују Његов закон. Савез непријатељских снага ликује због њиховог одлагања да то учине што пре." – *Наклоностī нашег Оца, 266.*

б. На који начин се наш карактер мења? Јевр. 12,2. Шта се тражи од нас кад упоредимо цитате: IV Мојс. 21,8 са Јован 3,14.15? Јован 6,37.54-56.

"Као што је Мојсију, на његово тражење да види славу Божју, откривен Његов карактер; на сличан начин ми Христову славу видимо у Његовом карактеру...

"Зашто се, онда, у цркви испољава толики недостатак љубави, правог саосећања које уздиже, оплеменује и посвећује душу, нежне самилости и стрпљења? То је зато што се Христос не истиче стално пред народом. Особине Његовог карактера не уносе се у свакодневни живот. Људи и жене се не хране Хлебом који силази са неба." – *Објављени рукописи IX, 296.297.*

3. ДВЕ РАЗЛИЧИТЕ СЛУЖБЕ

а. Каква разлика постоји између "службе осуђења" и "службе правде"? II Кор. 3,1-3.6-9.

"Пали Адамови потомци у слави тога завета нису могли да виде ништа друго осим 'служења смрти'; и смрт ће бити награда свих који узалуд покушавају да чине правду сопственим испуњавањем онога што закон захтева." – *Знаци времена, 5. септембар, 1892.*

"Христос никада није рекао да је својим доласком поништио захтеве закона Божјег. Напротив, у последњој поруци својој Заједници, упућеној са Патама, Он изриче благослов свима који држе закон Његовог Оца: 'Благо онима који творе заповијести Његове' (Откр. 22,14)." – *Ibid., 29. јул, 1886.*

б. Како апостол Павле описује "покривало" незнања које су Јевреји узели одбацујући Христа? Римљ. 9,31.32; 10,3.

с. Опиши како се то "покривало" може скинути са очију. II Кор. 3,13-16.

"Светлост која се видела на Мојсијевом лицу била је одсјај славе Јеванђеља Христовог, које представља темељ целокупног жртвеног система (II Кор. 3,7.8). Кад је стварност заблистала подневном светлошћу, нејасна слава која је била само предзнак онога што је требало да дође, ишчезла је, прогутана узвишенијом славом." – *Ibid. 25. август, 1887.*

"Обредна служба, ако живом вером није била повезана са Христом, није имала никакве вредности. Чак ни морални закон не испуњава свој циљ ако се не схвати његова повезаност са Спаситељем. Христос је толико пута показао да закон Његовог Оца садржи нешто дубље од самог ауторитативног наређивања. У закону је отелотворено оно исто начело које је садржано у Јеванђељу. Закон указује на човекову дужност и показује његову кривицу. Човек мора од Христа очекивати опроштај и снагу да чини оно што закон прописује." – *Жеља векова, 585.*

4. ИЗ СЛАВЕ У СЛАВУ

а. Како се Божји карактер, откривен у Његовом закону, још потпуније испољио у животу Христовом? II Кор. 3,9-11. Шта треба такође да имамо на уму док настојимо да се покорavamo закону Божјем?

"Као народ, проповедали смо само закон док нас није захватила духовна суша као некада горе Гелвује на које није падала ни роса ни дажд (II Сам. 1,21). Морамo проповедати Христа у закону, онда ће проповедање представљати духовну снагу која ће бити права храна за изгладнело Божје стадо. Не смемо се толико ослањати на сопствене заслуге већ на заслуге Исуса из Назарета. Своје очи морамo помозати мелемом за побољшање вида. Морамo се приближити Богу, и Он ће се приближити нама, да бисмо наставили путем који је Он одредио." – *RH, 11. март, 1890.*

"Закон сам по себи не би имао славу, коју има само зато што представља отеловљење Христа." – *Одабране њорукe I, 237.*

"Христос је био жива илустрација испуњења закона, али Његово испуњавање закона нипошто не значи укидање или поништавање истог. Испуњавајући закон, Он је практично примењивао сваку појединост његових прописа." – *Знаци времена, 14. март, 1895.*

б. Како "посланица Христова" постаје славнија него онда док је морални закон био написан само на каменим плочама? Јер. 31,31-33; II Кор. 3,3.

"Павле је желео да његова браћа увиде како велика слава Спаситеља који опрашта грехе даје смисао целокупном јеврејском уређењу. Желео је да они увиде како се Христовим доласком на свет и жртвовањем за човека, симболи сусрећу са својим испуњењем.

"Пошто је Христос умро на крсту као жртва за грехе света, обредни закон више није на снази. Ипак, будући повезан са моралним законом, био је величанствен и славан. Као целина, носио је печат божанства и одражавао Божју светост, исправност и правду. И, ако је (симболично) служење које је морало да престане било тако величанствено и славно, колико узвишеније и славније мора бити оно које представља стварност, када се Христос лично појавио, дајући животворну и посвећујућу силу свог Духа свима који верују!" – *Одабр. њорукe I, 237.238.*

5. РЕФЛЕКТОВАЊЕ ЊЕГОВЕ СЛАВЕ

а. Шта се дешава кад своју пажњу усредсредимо само на славу Божју? I Кор. 15,49; Римљ. 12,2.

.....

.....

"Приказујући Христа ми приказујемо Бога овом свету... Да ли својим животом у Заједници и пред светом преносимо одсјај Христовог карактера?" – *Одабране њорукe III, 170.*

б. Шта се дешава кад неко прими правду закона у Христу? Римљ. 8,4.9-13. Опиши силу која мења срце и осећања. Мат. 13,33.

.....

.....

"Као илустрацију јеванђеља о царству Божјем, Христос је употребио квасац. Са тим квасцем Божје Речи, права побожност, правда и мир уносе се у душу слушаца. То доводи до потпуног повинувања ума и осећања вољи Божјој. Квасац истине увек доводи до промене у уму и срцу. Карактер се у потпуности мења. У срцу свих који прихвате истину онакву каква је она у Исусу она доводи до промене сличне деловању квасца. Кад се царство небеско успостави у срцу, цео карактер постаје сличан карактеру Христовом, јер истина представља животворно начело. Делујући попут квасца, сила Божја потчињава цело биће. Чак и мисли се заробљавају у послушност Христу. 'Ако је ко у Христу, нова је твар; старо прође, гле, све ново постаде' (II Кор. 5,17)." – *RH, 21. септембар, 1897.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Кад гледате у Божји закон, шта увиђате?
2. Каква је у погледу Божјег закона била Христова мисија?
3. По чему је слава дела Божјег данас узвишенија од оне у време старог завета?
4. Шта се дешава када у закону од Десет заповести видимо Христа?
5. Шта налази места у нашем срцу када сву своју пажњу усредсредимо на славу Божју?

Карактер као иријатни мирис шамјана

"Али хвала Богу који свагда нама даје побједу у Христју Исусу, и кроз нас јавља мирис познања својега на сваком мјесту." – II Кор. 2,14.

"Карактер је сила. Тихо сведочанство верног, несебичног и побожног живота врши готово неодољив утицај. Откривајући у свом животу Христов карактер ми сарађујемо с Њим у делу спасавања душа." – Христјове очигледне поуке, 301.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Порука младима, 417-424.*

Недеља

10. новембар

1. АТМОСФЕРА МИЛОСТИ

а. Која од Божјих особина представља основу нашег спасења, и како је Он то испољио? Ефесц. 2,8,9; Римљ. 5,20,21.

.....

.....

"У неизмерном дару, жртвујући свог Сина, Бог је цели свет окружио атмосфером милости, исто тако стварном као што је то ваздух који струји око земљине кугле. Сви који се одлуче да дишу ту животворну атмосферу, живеће и узрасти до потпуне висине људи и жена у Христу Исусу." – Пуи Христју, 61.

б. Шта се дешава са онима који одговоре на привлачну силу Божје милости или благодати? Јован 12,32; Ефесц. 2,10.

.....

.....

"Ако се грешник, привучен снагом Христовом, приближи уздигнутом крсту и у дубокој скрушености ничице падне пред Њим, он ће бити препорођен. Даће му се ново срце, и он ће постати потпуно ново створење у Христу Исусу. Светост ништа више и не тражи." – Хр. поуке, 133.

2. МИРИС ПОЗНАЊА БОЖИЈЕГА

а. Шта је у жртвама паљеницама, које су верници у старозаветном периоду приносили по обредном закону, представљало "слатки" или "пријатан мирис за Бога"? II Мојс. 29,18; Ефесц. 5,2.

"Христова жртва је савршена и потпуна, и Он као наш Победник извршује задатак којег се сам прихватио, држећи пред Богом кадионицу која садржи Његове беспрекорне заслуге заједно са молитвама, признањима и захвалностима Његовог народа. Окађено миомирисом Његове праведности, то се уздиже пред Бога као слатки мирис. Такав принос је потпуно прихватљив за Бога и Његов опроштај покрива сваки преступ." – *Знаци времена, 14. фебруар, 1900.*

б. Шта Бог користи да би знање о Њему, попут пријатног мириса, пренео и на оне који још не познају Христа? II Кор. 2,14.

"Свака душа је окружена сопственом атмосфером, атмосфером која може бити испуњена животворном силом вере, храбрости и наде и слатким миром љубави. Али та атмосфера може бити тешка хладна и несношљива због мрачног незадовољства и себичности или пак затрована смртоносном zarazом потајно гајеног греха. Том атмосфером којом смо сами окружени ми свесно или несвесно делујемо на сваку душу с којом долазимо у контакт." – *Хр. поуке, 301.*

с. Шта се од нас тражи да би наш живот био прихватљив за Бога као "пријатан мирис"? Језек. 20,41; Римљ. 12,1.2.

"Бог с презиром одбацује мртви прилог; Он тражи живу жртву – спремност да се ум, осећања и све способности потпуно ангажују у служби Њему. Том задатку треба да посветимо сваку своју способност – наше ноге треба да буду брзе у одазивању на позив дужности, руке спремне на посао кад год то затреба, уста спремна да говоре истину у љубави и да изражавају захвалност Ономе који нас је из таме позвао у своју чудесну светлост. На такву посвећеност целог свог бића треба да будемо спремни без престанка, не повлачећи ништа са тог олтара; јер би то било скрнављење. Када се припадници Божјег народа посвете Њему у таквој искренности и понизности, они постају прихватљиви за Њега као пријатан миомирис који се шири по свој земљи." – *РН, 5. фебруар, 1884.*

3. МИРИС ЖИВОТА ИЛИ СМРТИ

а. Објасни како наш утицај може да буде "пријатан мирис" неким на живот, док другима у исто време може да буде "мирис смрти за смрт"? II Кор. 2,15.16; I Кор. 1,18; I Петр. 2,7.

"Ово је одговорност коју не можемо избећи. Наше речи, наша дела, наше одело и држање па чак и сам израз нашег лица, врше одређени утицај. Од утиска створеног на тај начин зависе резултати који друге наводе или на добро или на зло, а те резултате ниједан човек не може да измери. Сваки на тај начин извршени подстицај представља семе које ће неизбежно донети своју жетву. То је само карика у дугом ланцу људских збивања за која никад не знамо како ће бити далекосежна. Ако својим примером помогнемо другима у развијању добрих начела, тиме јачамо у њима снагу да чине добро. Они са своје стране врше исти утицај на друге, а ови опет на треће. На тај начин хиљаде људи могу бити благословени захваљујући нашем и несвесном утицају." – *Христове поуке 301.*

б. Како је могуће да наш утицај постане смртни смрад за оне који су око нас? Проп. 10,1.

"Међутим, никад се не сме изгубити из вида да утицај исто тако може представљати и велику силу на зло. Страшно је изгубити сопствену душу, али је још страшније бити узрок за пропаст других душа. Ужасна је и сама помисао да би наш утицај могао за некога бити мирис смрти за смрт; па ипак је то сасвим могуће." – *Христове поуке, 302.*

с. Како пажљиви треба да будемо у избору оних са којима се присно дружимо? I Кор. 6,14.15; Ефесц. 5,11; I Кор. 5,6.

"Постоје тајанствене везе које повезују душе међусобно, и доприносе да срце једнога одговара осећањима другога. Једно од другога прихватају идеје, осећања и дух. Таква повезаност може да буде прави благослов, или, пак, проклетство. Млади могу једни другима да помажу, да се међусобно јачају, да се поправљају и усавршавају у понашању, у склоностима и стицању знања; или – ако дозволе себи да постану безбрижни и неверни – својим утицајем они ће деморалисати и друге." – *Порука младима, 411.*

4. СО ЗЕМЉИ

а. Чиме је Христос илустровао значај спасоносног утицаја који Божји народ треба да шири у свету? Мат. 5,13. Какво упозорење Он даје у вези с тим? Мат. 8,12.

"Својим речима 'ви сто со земљи', Христос нам пружа представу о значају утицаја који ширимо око себе. То значи радити под Христовим утицајем, уздизати оно што је Он уздизао, истицати исправна начела, заустављати ширење изопачености у свету. То значи доприносити распростирању благодати коју само Христос може дати, оплемењивати живот и карактер других снагом беспрекорног примера уједињеног са усрдношћу вере и љубави. Божји народ треба да буде сила у свету која обнавља добро и спречава изопаченост – сила која неутралише погубни и изопачујући утицај зла." – *У ѿросѿран-сѿвима неба, 239.*

б. На који начин једино можемо са успехом да ширимо спасоносни утицај? Ефесц. 5,2.

"Спасоносна со, укус хришћанства, је љубав Христова у срцу, прожимање душе Његовом праведношћу. Да би религија онога који је исповеда имала спасоносан утицај на друге, он Христову правду увек мора да има пред собом и слава Господња треба да му буде пратећа стража (Ис. 58,8). Тада ће се сила Христова испољавати у животу и карактеру." – *Библијски ехо, 15. фебруар, 1892.*

"Ми сами немамо ништа чиме бисмо могли друге подстицати на добро. Али кад схватимо колико смо беспомоћни и колико нам је и самима неопходна божанска сила, нећемо се уздати у себе. Последице које може донети и заувек одлучити један дан, час или само један једини тренутак, ми и не наслућујемо; зато никада немојмо започети дан а да своје путеве и планове не поверимо нашем небеском Оцу. Његови анђели имају налог да стално бдију над нама, и ако се ми ставимо под њихову заштиту, онда ће нам они у свакој опасности увек бити с десне стране. Ако се пак несвесно нађемо у опасности да вршимо рђав утицај, анђели ће бити уз нас упућујући нас на бољи пут, бирајући речи које треба да изговоримо и утичући на наше поступке. Тако ће наш утицај постати тиха, чак и нама самима непозната, али ипак силна снага која ће привлачити друге Христу и небеском свету." – *Хрисѿове ѿоуке, 302.*

5. СИЛА КОЈА МОЖЕ ДА ПОКРЕНЕ СВЕТ

а. Који дар је Христос обећао верницима свих времена да би могли бити верни и успешни сведоци за Њега? Дјела 1,8.

"Од дана Педесетнице па све до данас, Утешитељ је упућиван свима који су се потпуно посветили Господу и Његовој служби. Свети Дух је долазио као саветник, просветитељ, вођа и сведок свима који су примили Христа као личног Спаситеља. Уколико су верници ходили у приснијој вези с Богом, утолико су јасније и силније сведочили о љубави и спасоносној милости свог Искупитеља." – *Дела апостолова, 36.*

б. Како ће наш утицај послужити у завршном чину проповедања "вјечног јеванђеља" овом свету? Мат. 25,4; Откр. 18,1.

"Карактер је сила. Тихо сведочанство верног, несебичног и побожног живота врши готово неодољив утицај. Откривајући у свом животу Христов карактер ми сарађујемо с Њим у делу спасавања душа. Само испољавањем Његовог карактера у свом животу можемо стварно сарађивати с Њим. Што је шири сфера нашег утицаја утолико можемо и више добра учинити. Кад би сви они који тврде да служе Богу следили Христов пример, практично примењујући начела Његовог закона у свом свакодневном животу; кад би свако дело представљало сведочанство да заиста љубимо Бога изнад свега, а ближњег као самог себе, онда би Заједница имала силу да покрене свет." – *Христове поуке, 301.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како ја могу да одишем духовном атмосфером која треба да окружи свет?
2. Зашто је дух спремности на жртву тако битан да би се свету пренело знање о Богу?
3. Објасни разлику између мириса на живот и мириса на смрт.
4. Шта треба да буде у мом срцу да бих ширио мирис за живот?
5. Која сила може оспособити Заједницу да покрене свет?

Прихваћање Христa као Искушатеља

"Велим њак: њо духу ходише, и жеља шјелеснијех не извршујше."
– Гал. 5,16.

"Божји закон је израз Његове мисли. Када га прихватимо у Христу, он постаје наша мисао, Он нас уздиже изнад силе урођених телесних жеља и склоности, изнад искушења која воде у грех." – *Одабране њоруке I, 235.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуш Христју, 44-50.*

□ Недеља

17. новембар

1. ПОБЕДА НАД СВОЈИМ УРОЂЕНИМ СКЛОНОСТИМА

а. На који начин једино можемо бити успешни у борби против непријатеља? Јаков 4,7-10.

.....

"Није неопходно хотимично изабрати служење царству мрака да бисмо потпали под његову власт. Довољно је и само пропустити да се придружимо царству светлости. Ако не сарађујемо са небеским силама, сотона ће заузети срце и начинити га својим боравиштем. Једина одбрана против зла јесте да Христос борави у срцу кроз веру у Његову правду. Ако се животно не повежемо с Богом, нећемо се никако моћи одупрети кобном дејству самољубља, служења себи и навођења на грех. Можемо се одрећи многих рђавих навика, за једно време се можемо одвојити и од друштва сотониног, али ћемо бити побеђени ако не будемо имали животну везу с Богом тиме што ћемо Му се предавати сваког тренутка. Без личног познанства с Христом и сталног општења изложени смо на милост и немилост непријатељу и на крају ћемо се покорити Његовој вољи." – *Жеља векова, 305.*

б. На који начин Христос борави у мом срцу? Јован 14,23.

.....

2. ОДБАЦИВАЊЕ ЗАДОВОЉСТВА САМИМ СОБОМ

а. Која парабола показује како је опасно не примити Христа у своје срце и не бити у јединству с Њим? Мат. 12,43-45.

"Парабола о човеку из кога је изашао нечисти дух, али чија душа није испуњена љубављу Христовом, илуструје неопходност не само да се срце испразни, него да упражњено место у њему заузме божанска сила. Демон тежи да се поново врати у срце из којег је изагнан. Кад затекне срце очишћено и украшено а још увек незаузето, он улази доводећи још седам духова горих од себе, тако да духовно стање дотичног човека буде још горе него што је пре тога било. Човек поменут у овој параболи је одбио да служи сотони; али је његов пропуст био у томе што у своје срце које је остало чисто није позвао присуство небеског Госта. Није довољно само испразнити своје срце, насталу празнину морамо испунити љубављу Божјом. Душа се мора украсити плодовима Духа Божјег. Ми можемо одбацити многе рђаве навике, а ипак не бити потпуно посвећени, јер нисмо повезани са Богом. Морамо се потпуно ујединити са Христом." – *РН, 24. јануар, 1893.*

б. Шта ће Исус учинити ако Га уз добродошлицу примимо у своје срце? Јуда 24; Откр. 3,20.

"Своје срце морамо испразнити од себичности, али то није све што се од нас тражи; јер кад избацимо своје идоле, упражњено место се мора нечим попунити... Чим одбаците из срца сопствено 'ја', ви морате примити Христову правду. Ухватите се вером чврсто за то; јер да бисте чинили Христова дела морате имати Његов ум и Његов Дух. Ако врата свог срца отворите Исусу, Он ће упражњено место попунити даром свога Духа, и онда ћете бити живи јеванђелисти у свом дому, у Заједници и у свету. Моћи ћете да ширите светлост, јер ће свети зраци Сунца правде блистати у вама. Својим смерним животом, светим разговорима, својом честитошћу и поштењем говорићете свима око себе да сте деца Божја, наследници неба, да овај свет није ваш завичај, већ да сте овде само странци у пролазу који очекују бољу земљу у царству славе, и који пред очима имају само славу Божју." – *Ibid., 23. фебруар, 1892.*

3. ПРИХВАТАЊЕ ПОНУЂЕНЕ БОЖЈЕ БЛАГОДАТИ

а. На који начин ми, као грешни смртници, постајемо синови и кћери Божје? Јован 1,12.13.

"Божанско посинаштво није нешто што бисмо могли сами стећи. Само онима који приме Христа као свог Спаситеља даје се право и сила да постану синови и кћери Божје. Грешник се никаквом својом снагом не може ослободити греха. Да би то постигао, мора затражити помоћ једне више силе. Јован је узвикнуо: 'Гле, Јагње Божје, које узео је на се гријехе свијета!' (Јован 1,29). Једино Христос може да очисти срце. Онај који тежи да добије опроштај и да буде примљен једино може да каже са песником: –

"Ја немам ништа да Ти дам;
Само за крст се Твој хватам!"

"Међутим, обећање о посинаштву даје се свима 'који узверују у име Његово'. Сваки који приђе Исусу у вери добиће опроштај." – *Синови и кћери Божје, 12.*

б. На који начин ми можемо примити правду Божју? Јован 3,16; Марко 9,24; Римљ. 1,16.17.

"Ова се правда не добија мучним напорима, заморним радом, даровима или жртвом, већ она представља драговољан дар свакој гладној и жедној души." – *Мисли са горе, 17.*

"Христос нам је отворио пут за повратак у изгубљену домовину. Живећи на свету усред истих изазова и искушења с којима се и ми сусрећемо, Он је водио безгрешан живот. Умро је за нас, и сада нам нуди своју правду, док наше грехе преузима на себе. Ако Му се предате и прихватите Га као свог личног Спаситеља, Његовом ћете заслугом бити проглашени за праведне, ма колико грешан био ваш протекли живот. Ваш је карактер сада замењен Христовим карактером и Бог вас прихвата као да никада нисте згрешили.

"И више од тога, Христос може да мења срце. Он вером борави у вашем срцу. Одржавајте ту везу с Христом посредством вере и непрекидно Му подређујте своју вољу. Све док будете тако чинили, Он ће деловати у вама да желите и да радите у складу с Његовом светом вољом." – *Пућ Христу, 56.*

4. ВИШЕ ОД САМОГ ОПРОШТАЈА

а. Шта Бог обећава онима који прихвате Христа као своју правду? Језек. 11,19.20; Мат. 5,8.

"Христова религија преображава срце. Она човека наклоњеног само овоземаљским интересима чини побожним и духовно усмереним. Под њеним утицајем човек који је био себичан постаје несебичан. Зато што је несебичност особина Христовог карактера. Човек непоштен и склон сплеткарењу постаје честит, исправан и у складу са својом новом природом он чини другима оно што би желео да они њему чине. Разуздани одбацује порок и тежи чистоти. Он ствара исправне навике јер Христово Јеванђеље постаје за њега мирис живота за живот." – *V Сведочанство*, 323.

б. На основу чега знамо да Христове речи: "Иди, и не греш више" значе више од самог опроштаја? Јован 5,14; 8,11; I Јов. 1,9.

"Христова религија значи нешто више од самог праштања греха – она значи потпуно уклањање греха из наше душе и попуњавање настале празнине даровима Духа Светога. То је божанско просветљење, радост у Богу. Тада је срце потпуно ослобођено од себичности и благословено сталном Христовом присутношћу. Кад Христос влада у нама онда је срце чисто и потпуно слободно од греха. У животу се тада у потпуности открива слава и савршенство онога што Јеванђеље може да учини за човека. Примање Спаситеља доноси савршени мир, савршену љубав и савршену сигурност. Лепота и миомирис карактера Христовог, откривени у животу, представљају потврду да је Бог заиста послао свога Сина у свет да буде његов Спаситељ." – *Христове поуке*, 383.

с. Шта представља очевидне доказе да су нам греси опроштени? Лука 7,47; Мат. 7,16-20; Гал. 5,22.23.

"Покајник, када му Господ изрекне опроштај, пун је ревности, љубави према Богу, усрдности и енергије, и животворни Дух који је покајник примио није могуће задржати. Христос у њему постаје извор воде која тече у вечни живот." – *RH*, 5. мај, 1896.

5. ОСТАЈАЊЕ У ХРИСТУ

а. Зашто су они које је Исус ослободио од силе демона желели да остану поред Њега? Пс. 16,11; 51,11; Лука 8,35.

"Они су желели да стално остану уз свога Ослободитеља. У Његовој присутности осећали су се сигурнима од демона који су им толико загорчавали живот и упропастили им најлепше године." – *Здравље и срећа, 75.*

"Кад год одбаци позив Спаситеља, људи попуштају сотони. То данас чине многи у свим животним околностима, у дому, пословном животу па чак и у Заједници. Стога се насиље и злочин шире по земљи и морална тама покрива људска насеља као смртни покров. Кушајући људе, сотона их наводи из једног зла у друго, све док се потпуно не изопаче и упропасте. Једина безбедност против његове силе може се наћи у Исусу. Сотона је пред људима и пред анђелима разоткривен као човеков непријатељ и уништитељ, а Христос као његов Пријатељ и Избавитељ. Његов Дух развиће у човеку све што оплемењује карактер и даје достојанство природи." – *Жеља век., 324.*

б. Зашто је Марија седела код Христових ногу? Лука 10,38.39. Којим врлинама Христовог карактера је она била привучена? Ис. 40,11; 41,13; 42,3; Језек. 34,11.15.16.23.30.31.

"Своју децу Христос поучава да не пропусти ниједну прилику за стицање знања које ће их умудрити на спасење." – *Дух прор. II, 359.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта ми можемо учинити да бисмо победили зло у сопственом срцу?
2. Шта може да се деси свима онима који нису активни у прихватању Исуса у своје срце?
3. На који начин ми прихватамо Исуса?
4. По чему се запажа да смо заиста примили опроштај од Бога?
5. Зашто је лепота Христових врлина тако привлачна за срца покајника?

Прихваћање Христове правде

"Очи твоје нека гледају управо и вјеће твоје нека се управљају право пред тобом. Мјери сјазу ногама својим, и сви њушеви твоји нека су поравњени. Не сврћи ни надесно ни налијево, одвртај ногу своју ода зла." – Приче 4,25-27.

"Допустити Христу да вером борави у нашем срцу значи размишљати о Њему, посматрати Га стално вером, ценећи увек вољеног Спаситеља као свог најбољег и најпоштованијег Пријатеља, тако да Га никад ни једним својим поступком не ожалостимо и не увредимо." – Сведочанство проповедницима, 387.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пућ Христју, 69-75.*

☐ Недеља

24. новембар

1. НАША ВЕЛИКА ПОТРЕБА ДАНАС

а. Шта је крајња неопходност у нашем верском искуству данас?
Мат. 5,3-11; II Петр. 1,5-11.

.....

"Данас је неопходно исто такво искрено верско пробуђење какво су доживљавали Израилци у старом завету. Покајање је први корак који морају да предузму сви који желе да се врате Богу. То нико не може да учини за другога. Морамо се лично понизити у својој души пред Богом и одбацити своје идоле. Кад учинимо оно што ми можемо, Господ ће нам показати спасење своје." – Сукоб и храброст, 145.

б. Како духовно пробуђење може да постане и наше искуство?
Дјела 3,19; Мат. 8,5-13.

.....

"Морамо се у потпуности ослонити на Христа. Није довољно само говорити о Христовој правди, већ је морате усвојити живом вером. У вери се треба увежбавати све док она не постане језик ваше душе. Бог нека нам помогне да ходимо у светлости као што је Он у светлости." – RH, 2. јул, 1889.

2. ВЕРА ЈЕ ДЕЛОТВОРНА

а. Шта значи усвојити Христову правду? II Кор. 5,21.

"Да бисмо одговорили захтевима Божјег закона, морамо се вером ухватити за Христову правду, прихватајући је као своју. Потпуном уједињеношћу са Христом и прихватањем Његове праведности можемо се оспособити да чинимо дела Божја, да будемо Христови следбеници." – *Одабране њорукe I, 374.*

"Једина заштита против зла је Христов живот у срцу кроз веру у Његову правду. Искушење има моћ над нама само зато што себичност још увек постоји у нашем срцу. Али кад сагледамо велику Божју љубав, себичност нам се указује у свом одвратном и гадном облику и у нама се јавља жеља да себичност буде одагнана из душе. И док Свети Дух уздиже Христа у нама, наша срца постају блага и покорна, искушење губи своју снагу, а Христова милост преображава карактер." – *Мисли са њоре, 84.*

б. Како се усвајање разликује од дрског прекорачивања дозвољеног? Јаков 2,19.20.

"Многи признају да је Исус Христос Спаситељ света, али се у исто време држе далеко од Њега, не кају се због својих греха нити прихватају Христа као свог личног Спаситеља. Њихова вера се своди на једноставно одобравање истине умом и расуђивањем; али се истина не уноси у срце, да би могла посветити душу и преобразити карактер." – *Одабране њорукe I, 389.*

"Да бисте се одржали у време невоље, морате упознати Христа и прихватити дар Његове праведности, коју Он приписује покајничком грешнику." – *РН, 22. новембар, 1892.*

"Морамо се у потпуности ослонити на Христа. Није довољно само говорити о Христовој правди, већ је морате усвојити живом вером. У вери се треба увежбавати све док она не постане језик ваше душе." – *Ibid., 2. јул, 1889.*

"Права вера присваја Христову правду и грешник побеђује заједно са Христом; јер постаје судеоник у божанској природи и на тај начин се божанско уједињује с људским." – *Одабр. њорукe I, 363.364.*

3. ВЕРА МОРА ДА СЕ УХВАТИ ЗА ХРИСТОВУ ПРАВЕДНОСТ

а. Какве промене треба да настану у нашем животу? II Кор. 10,5.

"Да бисмо били кандидати за Небо, морамо задовољити захтеве закона: 'Љуби Господа Бога својега свим срцем својим, и свом душом својом, и свом снагом својом, и свим умом својим; а ближњега својега као самога себе' (Лука 10,27). То можемо постићи само ако се вером чврсто ухватимо за Христову праведност. Гледајући у Исуса ми у срце примамо жива начела која се све више проширују, а Дух Свети наставља то дело, и верник у развоју карактера напредује из снаге у снагу, из благодати у благодат. Он се прилагођава Христовом облику, све док у духовном развоју не достигне пуну меру узраста у Христу Исусу. На тај начин Христос чини крај проклетству греха, а душу која верује ослобађа робовања греху и његових последица." – *Одабране њорукe I, 395.*

"Размишљајући о љубави небеског Оца и нашег Спаситеља, посматрајући савршенство божанског карактера и тражећи вером да се Христова правда и нама припише, ми се преображавамо у Његово обличе." – *V Сведочанство, 697.*

"Допустити Христу да вером борави у нашем срцу значи размишљати о Њему, посматрати Га стално вером, ценећи увек вољеног Спаситеља као свог најбољег и најпоштованијег Пријатеља, тако да Га никад ниједним својим поступком не ожалостимо и не увредимо." – *Свед. њрој. 387.*

б. Шта је суштина праве вере? Јевр. 11,1.

"Вера којом се спасавамо није површна вера, то није само прихватање разумом; то је веровање укоренењено у срцу, прихватање Христа као личног Спаситеља, чврсто осведочење да Он може спасти свакога ко Његовим посредовањем прилази Богу. Веровати да ће Он спасти друге али не и тебе није суштина вере; али када душа прихвати Христа као једину наду на своје спасење то је испољавање праве вере. Таква вера наводи верника да све склоности своје душе преда Христу; његов ум се потчињава контроли Светог Духа, а његов карактер се обликује у складу са божанским узором." – *Одабране њорукe I, 391.*

4. ДУБОКО РАЗМИШЉАЊЕ О САВРШЕНСТВУ ХРИСТОВОМ

а. Какво сродство је резултат вере која кроз љубав ради? Јован 15,8. Шта се све може остварити вером? Јевр. 11,29-34 ; Приче 4,25-27; 16,3.

"Можемо ли замислити тешњи и приснији однос са Христом него што је изложено у следећим речима: 'Ја сам чокот а ви лозе.' Вlakна лозе су готово истоветна са животним влакнима Чокота. Одржавање живота, снага и плодност из чокота се непрекидним и неометаним струјањем стално преносе на сваку лозу. Храну за свој опстанак лозе добијају из корена. Тако је и прави верник нераздвајно повезан са Христом. Он је у Христу и стално прима храну од Њега.

"Ово духовно сродство може се успоставити само посредством личне вере. Таква вера, с наше стране, мора се одражавати у потпуној оданости, савршеном поверењу и потпуној посвећености. Своју вољу морамо у потпуности потчинити вољи Божјој а своја осећања, жеље, интересе и своју част ставити у службу царству Христовом и интересима Његовог дела; стално морамо примати Христову милост и одавати Му дужну захвалност." – *V Сведочанство*, 211.

б. Како су вера и љубав суштински повезане ? Гал. 5,6.

"Једина вера која нам користи јесте вера која Га прима као личног Спаситеља, која присваја Његове заслуге. Многи сматрају да је вера један начин мишљења. Спасоносна вера је савез на основу кога они који примају Христа ступају у заветни однос са Богом. Истинска вера је живот. Жива вера – то је повећање животне снаге, то је поуздање помоћу кога душа постаје победоносна сила." – *Жеља векова*, 330.

"А шта је то што треба да верујемо? Треба да верујемо и у потпуности прихватимо чињеницу да је Исус Христос умро као жртва за нас; да је био псован и проклињан нас ради, узео на себе наше грехе а нама приписује своју праведност. На основу тога ми се с правом позивамо на Његову правду, верујемо у њу и оправдавамо се њоме. Он је наш Спаситељ, Он нас спасава зато што је обећао да ће то учинити. Треба ли да покушавамо објаснити све како Он може да нас спасе? Има ли у нама самима нечег што би нас учинило бољима и што би нас више оспособило да се очистимо од мрља и прљавштине греха, него што је спремност да приђемо Богу? Својом снагом ми то једноставно не можемо учинити." – *Вера и дела*, 70.

5. СПАСОНОСНА ВЕРА ЈЕ ДЕЛОТВОРНА

а. Објасни који је наш удео у плану спасења. Мат. 7,7; Марко 9,24; Ефесц. 2,8.

"Храм душе треба да буде посвећен, свет, чист и непогањен. То је саучесништво у којем све чини сила Божја и сва слава припада само Њему. Али одговорност почива на нама. Да бисмо нешто изразили, ми то морамо имати у мислима и осећањима. Закон о људској и божанској делатности тражи да човек сарађује с Богом. То човеку омогућује да, уједињен са божанством, чини оно што Бог од њега с правом тражи. Људско долази у додир с људским. Божанска сила у комбинацији са људским оруђем остварује успех, све се остварује захваљујући правди Христовој...

"Ако творимо вољу Божју можемо примити велики благослов као незаслужени Божји дар, али не због било каквих својих заслуга, које немају никакве вредности. Радећи за Христа, поштоваћете Бога и постати више него победници захваљујући Ономе који нас је толико љубио да је и живот свој дао за нас да бисмо имали живот и спасење у Њему." – *Вера и дела, 27.28.*

б. Можемо ли очекивати Божје одобравање ако се у вери не ослањамо на Њега? Јевр. 11,6.

"Сотона је увек спреман да уздрма нашу веру у сигурност ових дивних Божјих обећања. Он жели да у души и срцу угаси сваку искру наде и сваки зрачак светлости. Али то му не смете допустити." – *Пути Христу, 48.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како јасну представу о казни због престапа Божји закон пружа непослушној души?
2. Како ми усвајамо Христову праведност?
3. До какве промене то доводи у нашем животу?
4. Процени улогу вере и љубави у развоју и усавршавању хришћанског живота.
5. опиши процес који настаје у животу као плод вере.

Прилоџ њрве субојне у месецу За децу и рад са младима

Зашто похађамо суботну школу? Најважнији разлог за присуствовање суботној школи је обраћење моје душе. Ми можемо имати најбоље организовану суботну школу, "али школа која децу и младе не приводи Христу представља промашај." – *Савети за рад субојне школе, 62.*

Док се свет труди да храни нашу децу празном филозофијом, како можемо седети безбрижно не предузимајући ништа? Морамо нашу децу и младе хранити темељним библијским истинама на што привлачнији начин. Да бисмо то остварили, треба да имамо добар наставни план.

Захваљујемо Господу што су завршене Суботно школске лекције *Ризица дечјеј блађа* (за узраст од 5–7 година). Сада радимо на припреми рукописа лекција *Млади исџраживач* (за узраст 8–12 година). Наставићемо да припремамо лекције *Омладински исџражишљ* (за узраст 13–16) година. Наставни програм за четврту годину уџбеника *Омладински истражитељ* заснива се на књизи *Велика борба*. То је инспиративна студија о јунацима Реформације, пионери аменџизма и о завршним догађајима.

Циљ уџбеника *Млади исџраживач* и *Омладински исџражишљ* је да нашу децу и младе приведемо Христу; да Га упознају као свог најбољег пријатеља. Поуке су осмишљене тако да у њима пробуде љубав према Светим списима и жељу да их проучавају сами за себе. Жеља нам је и молитва, изнад свега другог, да они проучавањем прво стекну велику љубав према Христу. Молимо родитеље да ове лекције проучавају заједно са својом децом и младима. Време које посветите проучавању Божје Речи показаће се као хиљадоструки благослов.

"Суботна школа пружа и родитељима и деци драгоцену прилику за проучавање Божје Речи. Али да би добили ту благодат... и родитељи и деца треба да проучавају лекције." – *Ibid., 41.*

Позивамо вас да потпомогнете овај пројекат својим молитвама и финансијским прилозима. Ми се сваког дана најусрдније залажемо за добробит наше деце и младих широм света. Хоћете ли да нам се придружите у залагању, молитвама и прилозима за наше мало стадо? "Бог ће услити ваше молитве и привући к себи вашу децу и младе. Тако да ћете их у последњи велики дан моћи привести к Њему, говорећи: "Ево ја и дјеца коју ми је дао Господ." – *Рукопис 114, 1903.*

Генерална конференција, Одсек за субојну школу

Како обезбедиши бисер праведности

"Још је царство небеско као човек трговац који тражи добра бисера, ја кад нађе једно множице зрно бисера, ошине и продаде све што имаше и купи га." – *Мат. 13,45.46.*

"Ми нисмо у стању да спасење своје душе заслужимо, али морамо за тим тежити с таквим интересовањем и истрајношћу као да смо спремни да све на свету дамо за то." – *Христове очиљедне поуке, 93.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуш Христју, 76-83.*

☐ **Недеља**

1. децембар

1. БИСЕР ОД ВЕЛИКЕ ВРЕДНОСТИ

а. Како треба разумети Христове речи о многоценом зрну бисера? Мат. 13,45.46.

"Драгоцено зрно бисера представља самог Христа... Христова правда, попут чистог белог бисера, нема на себи никаквог недостатка ни мрље. Нема људске руке која би могла да побољша тако велике и драгоцене Божје дарове као што је бисер. Ти дарови су непрекорни." – *Христове поуке, 91.*

б. Како можемо доћи у посед овог драгоценог зрна бисера? Ис. 55,1-3. Чег се морамо одрећи да бисмо то добили? Зах. 3,4; Ефесц. 4,22-32.

"Спасење је за нас Божји дар, а ипак је овде приказано као нешто што треба купити и платити.

"Најсиромашнији могу да стекну спасење исто тако као и најбогатији; јер се то не може купити никаквим овоземаљским богатством, већ само добровољном послушношћу и пристанком да себе предамо Христу као Његову откупљењу својину." – *Хр. поуке, 92.*

"О, када бисте Свете списе истраживали у молитви, и у духу спремном да се потчини Богу! О, када бисте претраживали своје срце као са запаљеном светиљком, спремни да одбаците сваку нит која вас везује за световне навике, које одвраћају ум од Бога!" – *Маранџа, 48.*

2. ПРОЦЕС "КУПОВАЊА" ХРИСТОВЕ ПРАВДЕ

а. Шта "куповање" правде у ствари значи? Како се то Христова праведност "купује"? Откр. 3,18.

"Спаситељ долази са драгуљима истине који се по својој неупоредивој вредности суштински разликују од свега што је вештачко, фалсификовано и лажно. Он долази на врата сваког срца и куца. Нудећи своје непроцењиво благо, Он упорно понавља: 'Савјетујем те да купиш од мене'..." – *Коментари библ. ѿексијова, 892.*

"У параболи бисер се не приказује као дар. Трговац га је купио, с тим што је претходно морао да распрода све што је имао. Многи се зато питају шта би ово требало да значи, пошто је Христос у Светим списима приказан као дар. Он заиста представља дар, али само за оне који Му за узврат предају себе, своје тело, душу и дух, и то без икакве резерве. Ми морамо себе дати Христу и живети животом добровољне послушности Његовим захтевима. Све што јесмо, сви таленти и способности које имамо – све то припада Господу и треба да буде посвећено Његовој служби. Кад се на тај начин потпуно предамо Њему, Христос, заједно са свим благом које само небо може дати, даје нам себе. На тај начин ми заиста стичемо драгоцени бисер." – *Христове ѿоуке, 92.*

б. Зашто да свесрдно купујемо оно што нам Христос нуди? Јер. 29,11-13.

"Идући од врата до врата, Исус се зауставља испред сваког храма душе, говорећи: 'Ево стојим на вратима и куцам' (Откр. 3,20). Као небески трговац, Он нам нуди ризницу својих блага... 'Отвори своја врата', каже велики Трговац, власник духовних драгоцености, и разгледај шта ти препоручујем. Као твој Искупитељ саветујем ти да купиш од мене.'" – *РН, 7. авџусѿ, 1894.*

"Говорити о вери површно, молити се без душевне глади и живе вере – то ништа не вреди. Формална вера у Христа, која Га прима само као Спаситеља света, никад не може донети души оздрављење. Вера која води ка спасењу не састоји се само у интелектуалној спознаји истине. Онај ко жели да све сазна да би веровао не може примити благослов Божји. Није довољно веровати у Христово постојање. Ми морамо веровати у Њега. Једина вера која нам користи јесте вера која Га прима као личног Спаситеља, која присваја Његове заслуге." – *Жеља векова, 330.*

3. ПОКУШАЈ ДА СЕ ОВАЈ ДРАГОЦЕНИ БИСЕР НЕЧИМ ПЛАТИ

- а. Шта сви ми - било да смо имућни или сиромашни, одрасли у Заједници или изван ње - треба да схватимо у тежњи да тај драгоцен бисер нечим платимо? Приче 22,2; Дјела 10,34.35.**

"Одбаците идеју да било каквим земаљским или духовним преимућствима можете обезбедити спасење својој души. Бог тражи од вас добровољну послушност. Он вас позива да одбаците своје грехе.

"Има људи који изгледају као да непрестано траже небески бисер. Али и поред тога, они никада не напуштају сасвим своје рђаве навике. Они не умиру себи и сопственом 'ја', да би Христос могао да живи у њима. Стога они никада и не налазе драгоцен бисер. Они у свом срцу нису победили несвето славољубље ни љубав према уживањима и привлачностима овог света. Они нису спремни да узму крст и да иду за Христом путем самоодрицања и жртве. Скоро хришћани, али не сасвим – они изгледају сасвим близу царства небеског, али ипак не могу да уђу у њега. Скоро, али не сасвим спасен, значи не скоро него сасвим изгубљен." – *Христове њоуке, 93.*

- б. Шта нас може навести да погрешно схватимо ово куповање и продају? Лука 9,24; 14,33; Јаков 4,10.**

"Колико њих би, кад би сад били позвани да положе рачун, с болом и грижом савести морали да зажале што су своје Богом дано време милости провели у себичном служењу себи! Вечни интереси душе страшно се занемарују због потпуно безначајних појединости. Ум је стално заузет, баш као што то сотона хоће, себичним и безначајним интересима, а време одлази у неповрат без икакве приреме за небо.

"Са чим се може упоредити губитак људске душе? То је питање које сваки појединац мора да одлучи за себе – било да задобије благо вечног живота или да изгуби све зато што је пропустио да му Бог и Његова правда буду пречи од свега другог. Христос, Искупитељ света, с великим болом посматра многе који тврде да су хришћани, али не служе Њему него сами себи." – *Да њознам Њега, 321.*

4. ПРАВИЛНА ПРЕДСТАВА О ВРЕДНОСТИ ОВОГ БИСЕРА

а. Зашто су неки спремни да продају све да би купили овај скупочени бисер? Шта ову трговину чини тако уносном? Књига о Јову 28,12-23; Приче 2,1-5.

"Христово Јеванђеље представља благослов који свако може имати. Оно окупља људе такве какви се затекну: сиромашни, несрећни, невољни, слепи и наги. Једини услов који Христос поставља онима који долазе к Њему јесте да се заодену Његовом правдом у послушности Његовим заповестима. И у послушности закону душа увиђа да је Закон савршена слобода, слобода да се вером ухвати за надање које је сигурно и постојано. Кад вратимо Богу оно што је Његово, кад оперемо и убелимо хаљину свог карактера у крви Јагњетовој, онда добијамо право на небеску круну." – *Знаци времена, 15. децембар, 1898.*

"А шта ми то дајемо, чак и онда када дамо све? – Дајемо Христу срце оскрнављено грехом да га очисти својом сопственом крвљу и спасе својом неупоредивом љубављу! А људи ипак мисле како је тешко предати све! Стидим се кад чујем тако нешто, стидим се и да пишем о томе.

"Бог не тражи од нас да се одрекнемо било чега што бисмо за своје добро могли да задржимо. У свему што чини, Бог има у виду добробит своје деце. О кад би сви они који се нису одлучили за Христа могли да схвате да им Он нуди нешто неизмерно боље од онога што би они сами могли пожелети за себе!" – *Пути Христџу, 41.*

б. Шта човека покреће да "прода све" да би "купио"? Када "дужност постаје уживање, а жртва задовољство"? IV Мојс. 21,8,9; Мат. 13,44.

"Спознаја о нашој грешности води нас Ономе који може да нам опрости; и кад душа, свесна своје беспомоћности, чезне за Христом, у нама ће се открити Његова сила. Што нас више осећање потребе буде гонило Христу и Божјој Речи, утолико ћемо имати величанствену спознају о Његовом карактеру и потпуније одражавати Његово обличје.

"Кад се једном поглед усмери према Њему, живот налази своје средиште. Одушевљење, племенита оданост и ватрена ревност младих овде налазе свој прави циљ. Дужност постаје уживање, а жртва задовољство. Славити Христа, постати сличан Њему, радити за Њега, то је највећа животна амбиција и највећа радост." – *Васиљџање, 297.*

5. РАСПОЗНАВАЊЕ ПРАВЕ ВРЕДНОСТИ

а. Шта се дешава кад препознамо вредност овог Бисера? Дјела 2,37.

"Кад су апостоли истакли славу Христову као славу Јединороднога од Оца, три хиљаде људи били су осведочени. Они су себе видели онаквима какви су заиста и били – грешним и опогањеним, а у Христу су препознали свог највећег Пријатеља и Спаситеља. Христос је био уздизан и прослављен силом Духа Светога који је почивао на људима. Вером су од тада ови верници гледали Христа као Онога који је поднео понижење, патње и смрт да они не би били препуштени пропасти и смрти, него да имају вечни живот." – *Хр. поуке, 94.*

б. Шта се дешава када цену и вредност овог Бисера схватимо тако озбиљно да доносимо дефинитивну одлуку да га купимо? Ис. 55,7; Филиб. 3,7.8.

"Ако смо се одрекли свега Христа ради, наш живот ће одражавати смерност, наши разговори односиће се само на оно што је небеско а наше понашање биће беспрекорно. Моћан и оплемењујући утицај истине у души, Христов карактер откривен у животу, – то представља познавање Христа. Поштење, чврстина и истрајност су битне врлине које сви најусрдније треба да развијају; јер онима који их поседују, ове врлине дају неодољиву снагу – снагу која их чини јакима да чине добро, да се одупру злу и да храбро подносе тешкоће... Они који се безрезервно ставе на страну Христову, остаће постојани у ономе што им здрав разум и савест кажу да је исправно." – *Божја задивљујућа благодати, 277.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Кога у ствари представља драгоцен бисер?
2. Шта је обухваћено процесом куповања овог бисера?
3. Шта представља библијски мотив куповања или стицања нечега? Објасни.
4. Зашто би неко био спреман да прода све што има за једно зрно бисера?
5. Шта се дешава у нама кад заиста препознамо вредност овог Бисера?

Наша вреднос̄и у Хрис̄иу

"Сами себе окушајте јесте ли у вјери, сами себе огледајте. Или не њознајте себе да је Исус Хрис̄ос у вама? Већ ако да у чему нисте ваљани." – II Кор. 13,5.

"Права вредност људске душе може се оценити само у светлости крста." – Дела айос̄тола, 204.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пӯи Хрис̄иу, 84-96.*

Недеља

8. децембар

1. ПРЕДОЧАВАЊЕ ОПАСНОСТИ КОЈА НАМ ПРЕТИ

а. Чег се морамо стално чувати не злоупотребљавајући Божју милост? Јер. 17,9.10; Приче 16,18; I Кор. 10,12.

.....

"Христос је обезбедио могућност да целог живота можемо одржавати непрекидну заједницу с Њим; али задовољство Његовог сталног остајања у нама можемо имати само живом вером...

"Нека сви дубоко размисле о преимућству које им је дато и нека сами себи постављају питање: Да ли своју вољу потчињавам вољи Христовој? Да ли се потпуност и богатство Живог Чокота – Његова доброта, Његова благодат, саосећање и љубав одражавају у мом животу и карактеру?" – *У њрос̄иранс̄ивима неба, 56.*

б. Наведи пример сопственог преиспитивања и потчињавања Христу. I Кор. 9,26.27; 15,30.31; Марко 7,14-23.

.....

"Битан је задатак потчинити свој укус, апетит, страсти и жеље великом моралном мерилу исправности. То дело мора отпочети у срцу. Да би било чисто, срце се мора у потпуности потчинити вољи Христовој, иначе ће нека јака страст или нека погрешна навика постати сила на погибао. Бог прихвата само службу од свег срца, ништа мање од тога." – *Хришћанско вас̄ишћање, 51.*

2. РАЗВОЈ СОПСТВЕНЕ ПЕРСПЕКТИВЕ

а. Шта веома често може да нас онеспособи у настојању да служимо Богу? Мат. 18,1-4.

"Самовоља у нашем срцу мора умрети; послушност и покорност дугујемо само Христу. Војник у Христовој војсци мора бити спреман да подноси тешкоће, да се одрекне себе, да узме свој крст и следи свога Војсковођу. Много тога што треба да се учини, људска природа – тело и крв тешко и болно прихватају, процес самопотчињавања тражи одлучне и непрекидне напоре. Да бисмо у доброј борби вере извојевали драгоцене победе, морамо се чврсто одредити за вечни живот." – *Уџуџсџиво за младе, 22. децембар, 1886.*

"Исус је дао свој живот за спасење света, и Он човеку даје непроцењиву вредност. Он жели да човек цени своју вредност и да размишља о својој будућој добробити... Кад је духовни вид јасан, невидљиве стварности добијају своју праву вредност." – *Саветџи џрџсџавџма, 136.*

б. Каква нам је промена неопходна да бисмо дошли у право сродство са Богом? Мат. 6,24; Приче 8,13.

"Ово је најбољи пример како и ми треба да радимо. Ми људима морамо пружити нешто боље од онога што они имају, а то је мир Христов, који превазилази свако познање. Морамо им говорити о светлости Божјег закона који представља препис Његовог карактера и израз онога што и они, према Његовој жељи, треба да постану. Покажите им колико је неизмерно већа непролазна слава неба, кад се упореди с краткотрајним радостима и уживањима света. Причајте им о слободи и миру који се у Спаситељу налазе. 'Који пије од воде коју ћу му ја дати' каже Он, 'неће ожедњети до вијека' (Јов. 4,14)." – *Здравље и срећа, 133.*

"Неки мисле да су у погледу практичног хришћанства упућенији и у бољем положају од других. Да ли заиста јесу или нису то показује њихов живот. Да ли се у својим поступцима усредсређују само на себе, или их у томе покреће Свети Дух, Дух истине и правде? Религија треба да нам постане живо и делотворно начело. Свеобухватни мотив правога хришћанина је да својим животом изражава доброту и љубав Христову." – *Лома Линда џорукџе, 318.*

3. МИ СМО СЛУТЕ КОЈИ СЕ НЕ ПОЗИВАЈУ НА НЕКЕ СВОЈЕ ЗАСЛУТЕ

а. Кад се обраћамо Богу у својим молитвама шта увек треба да имамо на уму? Јаков 4,6-10; Лука 17,10.

"Христос служи у Божјој присутности, приносећи своју проливену крв, као што је била приношена крв закланог јагњета. Своју жртву поднесено на Голготи Он приноси за сваки преступ и сваки недостатак грешника." – *Одабране ѿорукe I, 344.*

"Христовом смрћу на Голготи отворен је нови и живи пут спасења и за Јевреје и за незнабошце.

"Када је Христос на крсту узвикнуо: 'Сврши се', међу анђелима је поново завладала радост. Велики план спасења остварен је. Животом послушности, синови Адамови могу да се уздигну из понора греха и да се поново врате у Божју присутност." – *Хр. наш Сјасийџељ, 171.*

"Сопственим добрим делима никада не можемо постићи савршенство. Покајник који вером гледа у Исуса одбацује сопствену правду. Он самог себе види као несавршеног, своје покајање као недовољно, своју најјачу веру као слабост, своје највеће жртве као неку милостињу и у понизности пада у подножју крста. Али из Речи Божје изненађено чује задивљујућу поруку: 'Ви сте испуњени у Њему' (Кол. 2, 10). Сада настаје потпуна смиреност у његовој души. Он се више не мора упињати да нађе неку достојност у себи, неку мртву заслугу којом би могао да задобије Божју наклоност." – *Вера и дела, 107.*

б. Шта, и у погледу свог спасења, увек морамо имати на уму? I Кор. 1,27-31.

"Наука о спасењу треба да буде суштина сваке проповеди, тема сваке песме. Износите то увек у потпуној скрушености душе. Не износите у својим излагањима ништа што би представљало допуну за Христа, Његову Реч или Његову силу. Нека се Његово име, као једино име под небом којим се можемо спасти, уздиже у свакој проповеди, и нека стражари од суботе до суботе дају својој труби јасан и одређен звук. Христос је наука и суштина Јеванђеља и Његови проповедници треба да истичу Реч живота пружајући наду покајницима, мир узнемиренима и клонулима, милост, утеху и снагу сваком вернику." – *Глас у џовору и џесми, 337.*

4. СТИЦАЊЕ ДУБЉЕ ПЕРСПЕКТИВЕ**а. Шта нам се, у погледу нашег духовног стања, препоручује у Речи Божјој? Гал. 6,4; II Кор. 13,5.**

"Многи су често обманути у погледу свог духовног стања. Победу можемо задобити само у Христу. У Њему имамо савршен Узор. Док Му је грех тако одвратан да га мрзи из дна душе, Он је могао да се заплаче над грешником. Поседовао је божанску природу, док је у исто време показивао понизност малог детета. У свом карактеру имао је оно што је нама толико неопходно, непоколебљиву истрајност на путу дужности са које Га никаква препрека нити опасност није могла одвратити, док је у потпуности саосећао са унесрећенима чијим патњама је бивао најдубље ганут." – *Данас са Бољом, 279.*

б. Како Бог види нас у односу на потпуно оправдане захтеве Његовог закона? Ис. 63,5.8.9; I Петр. 1,18.19; Римљ. 5,8-10.

"Божји закон био је прекршен. Божанска владавина била је обешчашћена, и правда је захтевала да се плати цена за преступ.

"Да би спасао људски род од вечне смрти, Син Божји је драговољно пристао да поднесе казну за непослушност. Једино је Кнез неба својим понижењем могао да отклони срамоту, задовољи правду и да човека поново врати у положај који је проиграо својом непослушношћу. Другог пута није било. Да је било који од анђела сишао на земљу и одржао се у ономе у чему се Адам спотакао и пао, захтеви правде тиме не би били задовољени. То не би отклонило ниједну мрљу греха нити би човек и за један тренутак био поштеђен кушања.

"Иако раван Богу, 'сјај славе и обличја Његова' (Јевр. 1,3), Христос је своје божанство заогрнуо људском природом и дошао на ову земљу да страда и умре за грешника. Јединородни Син Божји понизио се, поставши послушан до саме смрти, и то смрти на крсту. Носећи проклетство греха на телу свом, Он је срећу и бесмртност ставио на дохват свакоме од нас...

"Када схватимо да су све Његове патње биле неопходне ради нашег вечног добра, наше срце бива гануто и смекшано." – *Одабр. јоруке I, 308.309.*

5. ОХОЛОСТ ЈЕ ПОТПУНА СУПРОТНОСТ ПОНИЗНОСТИ

а. Каква је разлика између охолости, понизности и самосажаљења? Дан. 4,29-33; Јаков 4,13-16; I Мојс. 27,34.

.....

.....

"Самољубље, самоуздизање и охолост су показатељи велике слабости; док се у понизности налази велика снага... У одвајању од Бога, у својој охолости и духовној тами, ми стално тежимо да уздигемо себе, заборављајући да скрушеност ума представља праву снагу." — *Знаци времена, 21. октобар, 1897.*

б. Зашто Божји народ у прошлим временима није извршавао Његову вољу? IV Мојс. 13,30-34; 14,1-4; I Сам. 17,4-11.24; I Цар. 19,1-18.

.....

"Ревност и енергија морају се појачати; таленти који су зарђали због неактивности морају се усијати од непрекидне употребе у служби. Глас који се неретко може чути: 'Сачекај, не дозволи да те оптерете бременом одговорности и обавеза', глас је кукавичких извиђача. Нама су данас потребни људи који ће, попут Халева, иступити у прве редове — человође у Израилу који охрабрујућим речима снажно позивају на непосредну активност. Када себични, они који само траже личну удобност и паничари, плашећи се горостасних дивова и неосвојивих зидова, бунтовнички позивају на одступање, нека се зачује глас верних Халева, чак и ако кукавице подигну камење на њих спремни да их каменују због њиховог верног сведочанства!" — *V Сведочанство, 359.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Чег се хришћани морају стално чувати?
2. Како појединци развијају сопствену перспективу?
3. Можемо ли ми да заслужимо спасење?
4. Какав је мој став у односу на Христов крст?
5. Шта ми често заборављамо у погледу охолости, што је у потпуној супротности са смерношћу?

Живети за Исуса

"Или не знајте да неправедници неће наслиједити Царство Божијега? Не варајте се: ни блудници, ни идолопоклонци, ни прелубници, ни рукоблудници, ни мужеложници, ни лакомци, ни лопови, ни њаници, ни оидачи, ни ошмачи, неће наслиједити Царство Божије. И ипакви бијате неки; али се ојрасите и јосветистите и ојравдасите именом Госиода Исуса Христиа и Духом Бога нашега." – I Кор. 6,9-11.

"Оданост, побожност и потпуна посвећеност долазе посредством Исуса Христа који је наша правда. У љубави према Богу треба се стално усавршавати. О, како у свом срцу вапим Богу живоме да ми подари ум Христов! Желим да потпуно изгубим из вида себе." – *Да јознам Њега, 55.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пути Христју, 97-105.*

□ *Недеља*

15. децембар

1. ПРЕОБРАЖАЈ КРОЗ ХРИСТА

а. До какве промене долази у нашем животу када прихватимо Христа као личног Спаситеља? Јован 14,23; I Јов. 2,3-6; 4,15-21.

.....
.....
"Ако смо Христови следбеници, наше ће мисли бити с Њим и о Њему. Све што имамо и што јесмо посветићемо Христу." – *Пути Хр., 52.*

"Кад Христос борави у срцу, цела природа се мења. Христов Дух и Његова љубав смекшавају срце, обуздавају душу, а мисли и жеље уздижу према Богу и небу." – *Ibid, 66.*

"Нека сви ово у потпуности схвате: Ако Христа прихватимо као Искупителја, морамо Га прихватити и као Владара. Не можемо се у потпуности ослонити на Њега као на свог Спаситеља све док Га не признамо као свог Цара покоршавајући се Његовим заповестима. То је очевидан доказ наше поданичке оданости Богу. Онда имамо прави круг повезаности у својој вери, јер је то деловање и исход вере, која кроз љубав ради." – *Вера и дела, 16.*

2. ПРЕДМЕТ У СПОРУ

а. Опиши како чудесно дело преображаја кроз Христа укључује сталну борбу. Ефесц. 6,12.13; I Петр. 5,6-10.

"У свакој души две супротне силе се стално и ревносно боре за победу. Неверовање, под сотониним вођством, ангажује своје снаге да нас одвоји од Извора наше силе. А вера окупља своје снаге, под вођством Христа, који је Зачетник и Свршитељ наше вере. Из часа у час, пред очима свеколиког небеског свемира, овај сукоб се наставља. То је борба непосредног сучељавања, и велико је питање ко ћи изаћи као победник? То је питање које свако од нас мора да одлучи за себе. У том рату свако мора да учествује, борећи се на једној или на другој страни. Од учествовања у том сукобу нико не може бити ослобођен." – *Синови и кћери Божје, 328.*

"Када би наше очи могле да виде како се силе добра и зла боре за душу свакога од нас, тада међу нама више не би било никакве лажности, таштине, шале и доскочица. Када бисмо се сви, узевши све оружје Божје, храбро борили у биткама Господњим, биле би задобијене такве победе пред којима царство таме стрепи за свој опстанак." – *VI Сведочанство, 40.*

"Свако ће бити прокушан. Постоје само две стране. На којој сте ви?" – *VIII Сведочанство, 130.*

б. Шта се у ствари најскупље плаћа на овом свету, и како се далекосежност тога открива? Римљ. 6,23 (први део); Јевр. 9,27.

"Можемо ли да не схватимо да је грех нешто што се најскупље плаћа на овом свету? Цена којом преступник то плаћа је губитак чисте савести, губитак Божје наклоности, одвајање душе од Њега и коначно губитак спасења... Какав ће приказ одвајање за спасење или пропаст сваке поједине душе бити приказан када суд седне и књиге се отворе! То ће захтевати непогрешиву одлуку Онога који је живео међу људима, волео их и дао свој живот за њих да би на крају одредио награду оправданим верницима, и казну невернима и неправедницима.

"Дело спасења зависи од личног односа између Бога и наше душе. Иако ће припадници свих народа изаћи на суд пред Њега, Он ће ипак случај сваког појединца преиспитати са таквом тачношћу као да на земљи не постоји ниједно друго биће." – *У проширанствима неба, 360.*

3. ДЕЛОТВОРНА ВЕРА

а. Опиши снагу и дубину вере неопходне за спасење. Лука 10,27.

"Доказати да оно што јавно исповедамо заиста и верујемо, можемо само активним и ревносим служењем Господу. Трајан утисак на оне који су мртви у преступима и греху, хришћанство оставља само онда кад се практично показује на делу. Побожни, смерни и верни хришћани, који својим поступцима показују да им је објављивање истине за сведочанство свим народима највећа жеља, сакупљају за Учитеља богату жетву спасених душа...

"Ми у свету настављамо дело Божје, али у томе не показујемо довољно активности и ревновања. Када бисмо у томе били усрднији, људи би се осведочили у истинитост наше поруке.... Ми можемо редовно обављати све спољне активности верске службе, а ипак бити тако лишени освежавајућег утицаја Светог Духа као што су брегови Гелвује били лишени росе и дажда. Свима нам је неопходна духовна роса, а исто тако и благотворни зраци Сунца правде да би се наша срца смекшала и у потпуности потчинила Богу. У начелу треба да будемо чврсти као стена. Библијске назоре треба не само да проповедамо, него и да их подупиремо доследношћу у свом свакодневном животу." – *VI Свед.*, 386.

б. Чиме је Христос сликовито приказао дубоку промену коју жели да види у нама? Јован 3,5-7.

"Стари путеви, урођене склоности и раније стечене навике морају се одбацити; јер милост није нешто што се добија наслеђем. Ново рођење се састоји у прихватању нових побуда, новог укуса, нових склоности. Они који су наново рођени Светим Духом постају судеоници у божанској природи и у свим својим навикама и пракси очевидно показују своје сродство са Христом." – *RH*, 12. април, 1892.

"Нека они који желе нешто ново теже за обновљеним животом који је резултат новог рођења. Нека чисте своје душе покоршавајући се истини и поступајући у складу са упутством које је Христос дао закону кад се интересовао за услове вечног живота.

"Љуби Господа Бога својега свим срцем својим, и свом душом својом, и свом снагом својом, и свим умом својим; а ближњега својега као самога себе'... То чини и живјећеш' (Лука 10,27.28). Сви они који свој живот усагласе са захтевима датим у Божјој Речи наследиће вечни живот." – *Листови Дневника*, II 164.

4. СВЕ ЈЕ ОД БОГА

а. Коју Давидову мисао увек треба да имамо на уму? I Днев. 29,14.

.....

.....

"Сваки члан људске породице је у потпуности предан у руке Христове; и све што ми поседујемо – новац, куће, земљишни поседи, умне и физичке снаге, сви таленти у овом животу, као и благослови будућег живота – све нам је то поверено као Божје благо да би га савесно и верно употребили на благодат других. Сваки дар који добијемо носи отисак крста, као и лик и натпис Исуса Христа. Све долази од Бога. Од најмањег до највећег благослова све протиче истим каналом – надљудског посредовања – покропљено непроцењивом крвљу која представља живот Божји у Његовом Сину...

"У свему што поседујемо и што можемо понудити или жртвовати у свом раду или у вери, нема ничега што претходно нисмо примили од Бога и на шта Он не полаже право, говорећи: Све су то моји дарови које вам поверавам, не да се богатите у овоземаљским добрима, него да их мудро употребите на благослов свету." – *Вера и дела*, 22.

б. Како свест о овој реалности треба да утиче на наш став? Римљ. 2,1-4; I Кор. 6,9-11.

.....

.....

"Без Христа не можете учинити ништа. Не можете чак ни бити склони да Му приђете ако вас Он не покрене на то утицајем свога Духа на ваш људски ум...

"Стога никада немојмо рећи да се сами можемо покајати и да ће нам онда Христос опростити. Не, заиста. Покајање је дар Божје милости. У својој милости Бог нас наводи на покајање и даје нам снагу да то учинимо. Према томе, све је од Христа Исуса, све је од Њега, и ви треба само да одајете славу Богу. Зашто се не одазивате чешће кад сте позвани на верске састанке? Зашто нисте више ганути покретачким утицајем Божјег Духа када се излажу истине у Христовој љубави и Његовој спасоносној сили? Зато што у Христу не видите првог и последњег и најбољег, алфу и омегу, почетак и свршетак – Зачетника и Свршитеља наше вере." – *Ibid.*, 73.

5. ТРАГОМ НАШЕГ УЧИТЕЉА

а. Објасни значај и улогу крста у нашем свакодневном животу. Ефесц. 2,11-18; Мат. 16,24.25.

"Не очекујте у будућности неку повољнију прилику, кад ћете моћи лакше да понесете крст, кад ћете склоности необраћеног срца моћи да потчините са мање напора. 'Данас', говори Дух Божји, 'ако глас Његов чујете, не будите дрвенастих срца' (Јер. 3,7.8). Прихватите се овог задатка данас, јер сутра може да буде прекасно." – *RH, 2. новембар, 1886.*

б. Ми не можемо заслужити спасење – то се постиже само заслу-гама Христовим – шта се, поред тога, ипак тражи од нас? Филиб. 2,12.13.

"Задатак остваривања нашег спасења није поверен само слабим и немоћним смртницима. То је Христос извршио за нас и Он то наставља у нама. И то је преимућство које се пружа сваком Адамовом потомку. Ипак и ми треба да радимо. Не треба да стојимо беспослени. Треба да се ангажујемо у делу спасавања изгубљених, а не да стојимо скрштених руку." – *Данас са Боџом, 72.*

"Не можемо уживати у Божјим благословима а да са своје стране не дамо никакав допринос томе. Спасење је дар који вам се даје бесплатно; и не можете га добити под другим условима осим као бесплатан дар. Али је сарадња са ваше стране ипак битна за ваше спасење... Од онога што чинимо или пропуштамо сваког дана, зависи каква ће бити наша судбина. Круну вечног живота треба задобити, а казну вечне пропасти треба избећи." – *RH, 25. август, 1891.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Објасни промену која настаје у нашем животу када прихватимо Христа као свога Учитеља.
2. Шта се најскупље плаћа на свету - и зашто?
3. опиши плодове првог кајања и обраћења.
4. Објасни далекосежност основне истине да је Бог све у свему.
5. Шта можемо а шта не можемо учинити у погледу нашег спасења?

Живећи једнако њо вољи Христовој

"Како дакле њримисџе Христџа Исуса Госџода онако живиџе у Њему, укоријењени и назидани у Њему и уџврђени вјером као шџо научисџе, изобилујући у њој са захвалношћу." – Кол. 2,6.7.

"Свету је данас исто тако као и пре двадесет векова потребно открити Христа. Неопходно је такође и једно велико дело реформације, и само захваљујући Христовој милости може се остварити то дело обнове тела, душе и духа." – *Здравље и срећа, 121.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пуџ Христџу, 106-118.*

Недеља

22. децембар

1. БОГ НАС ПОЗИВА

а. Опиши жељу Божју за нас у Његовом делу обнове? Лука 15,4.

.....

.....

"Божја је намера да се Његово име уздигне и слави пред целим свемиром. Цела земља треба да буде осветљена светлошћу Његове бескрајне славе, Он настоји да са ове земље сакупи један народ за себе. Његова воља се уважава и поштује као закон у целом свемиру. Свако људско биће Он позива да сарађује с Њим. Али никога не приморава на то. Човекову судбину Он је узео у своје руке, али ипак Он сведочи човеку да његова будућа добробит зависи од његовог личног избора. Да би био спасен, човек мора сарађивати са Богом у Његовом великом делу обнове." – *Објављени рукојиси XVIII, 271.*

"Најјачи доказ да је човек пао с једног вишег степена је чињеница да његов повратак толико много кошта. Повратак се може остварити само упорном борбом, стопу по стопу, и то сваког тренутка. Човек се једном тренутном одлуком своје воље може потчинити сили зла, али је потребно много више од тренутне одлуке да би се раскинули ови ланци и достигао један виши, светији живот. Циљ се може поставити и дело може отпочети у том правцу, али остварење тог циља захтева много мука, времена и устрајности, стрпљења и пожртвованости." – *VIII Сведочансџво, 338.*

2. ЧОВЕКОВА ОБАВЕЗА ДА СЛУЖИ

а. На шта Господ позива припаднике свог народа данас? Књига о Јову 22,21.22; I Петр. 1,21-25.

"Знање о Богу представља темељ сваког правог васпитања и сваке истинске службе, и сигурну заштиту од искушења. Само на овај начин можемо по карактеру постати слични Њему.

"Ово знање је неопходно свима који раде на оплемењивању својих ближњих. Преображај карактера, чистота живљења, ефикасност у служби, приврженост истинским начелима – све ово зависи од правог познања Бога. Ово знање представља битну припрему и за овај и за будући живот." – *Здравље и срећа*, 363.

"Практична примена начела љубави коју је Христос проповедао и поуком и примером постаће искуство свакога ко следи пример Христов." – *RH*, 15. фебруар, 1895.

б. Шта можемо научити из дубоке обавезе и одлучности првих ученика у њиховој жељи да следе Христа? Јован 11,16; 13,37; I Сол. 5,23.

"За душу која живи вером у Христа не постоји друга нити већа жеља него да сазна шта је Божја воља и да то чини." – *V Свед.*, 606.

"Од хришћана се тражи да дају своје тело у жртву живу, свету, угодну Богу' (Римљ. 12,1). Да би то могли да учине, они све своје снаге и способности морају сачувати у најбољој кондицији. Свака пракса која слаби човекове умне или физичке снаге онеспособљава га за службу његовом Творцу." – *Нови животи*, 18.

"На Христовом крсту истакнута је порука Јеванђеља... То је наша порука, наш аргумент, наша доктрина, наша опомена непокајанима, наше охрабрење за оне који тугују – нада за сваког верника. Ако успемо да у срцу људи пробудимо интересовање и да их наведемо да свој поглед управе на Христа, можемо учинити и следећи корак пупућујући их само да свој поглед не скидају са Јагњета Божјег. На тај начин ће примити поуку: 'Ко хоће за мношћем да иде, нека се одрече себе, и узме крст свој и иде за мношћем.' Онај чије су очи стално управљене на Христа, биће спреман да се одрекне свега. Он ће умрети себичности и сопственом 'ја', и вероваће у сваку Реч Божју, која је тако величанствена и тако чудесно узвишена у Христу." – *Коментари библ. Шекстјева*, 725.

3. ЛИЧНА ПОВЕЗАНОСТ И СРОДСТВО

а. Какву повезаност и сродство Господ жели да одржава са својом децом, чак и у животним тешкоћама и изазовима? Лука 15,22-24; Јован 17,3.16-20.

"Кад признате своје грехе, верујте да вам је опроштено, јер обећање гласи: 'Ако признајемо гријехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости гријехе, и очисти нас од сваке неправде' (I Јов. 1,9). Зашто, онда, обешчашћујете Бога, сумњајући у Његову љубав која радо прашта? Признајући своје грехе, верујте да Реч Божја неће остати неиспуњена и да вам је Он заиста опростио. Као што сте дужни да признате своје грехе, исто тако сте дужни веровати да вам је опроштено. Треба практично да потврдите своју веру у Бога као Онога који испуњава задату реч и прашта све ваше преступе." – *У простирансјивима неба, 126.*

"Када се у потпуности предате Христу, одбаците живот греха, страсти и охолости, држећи се чврсто само Њега и Његових заслуга, Он ће сигурно испунити све што је обећао. Он ће вам радо дати све што у молитви затражите од Њега. Зар не можете да верујете? Ја сам дубоко осведочена и знам да Он верно испуњава свако своје обећање." – *Знаци времена, 29. септембар, 1887.*

б. До које мере крст са Голготе утврђује наше сродство са Богом? Јован 12,32.

"Крст са Голготе привлачи пажњу и изазива дивљење и коначно ће победити све силе земље и пакла.

"У крсту су усредсређени и из њега проистичу сви могући утицаји. Он је велики центар који све привлачи, јер је на њему Христос положио живот за пали људски род. Та жртва је принесена да човеку омогући повратак у његово првобитно савршенство. Чак и више од тога, она омогућује човеку потпуни преображај карактера, чинећи га више него победником.

"Ако не постоји утицај повољан у корист крста, он га ствара. Током генерација које су долазиле, истина за дотично време откривала се као 'садашња истина'. У Христу распетом на крсту испунило се пророчанство: 'Милост и истина сретше се, правда и мир пољубиће се'. На тај начин крст је покренуо свет." – *Коментари библ. текстовима, 726.*

4. УЗНЕМИРЕНОСТ И ТЕШКОЋЕ

а. Шта треба да имамо на уму кад нас снађу тешкоће и искушења и кад нам се у очајању чини да смо потпуно напуштени? Мат. 11,28; Пс. 36,9,10.

"Христове речи, тако утешне и охрабрујуће за оне који су их лично слушали, упућене су и нама данас. Као што се прави пастир брине за сваку од својих оваца и зна сваку по имену, тако се Христос брине за своју децу. Он зна за искушења и тешкоће које салећу свакога од нас. Као пастир Он 'напаса стадо своје', каже Исаија, 'у наручје сабира јагањце, и у недрима их носи' (Ис. 40,11). Своје овце Он познаје веома добро, а болесне и беспомоћне су предмет Његове посебне бриге. Он је свој живот дао за њих, и сваку њихову потребу познаје боље него ико други." – *RH, 18. мај, 1897.*

"Христос вас није оставио необавештене да се изненадите и запрепастите кад наиђу искушења и невоље. Он вас је у својој речи упозорио на све то, наглашавајући да не треба да будете обесхрабрени и потиштени када искушења дођу. Треба у вери да гледате на Христа, свога Искупитеља, и да у Њему налазите радост и утеху... Ми имамо живог Спаситеља, који нас тако воли да је умро за нас, да бисмо захваљујући Његовим заслугама имали наду, снагу и храброст и да би на крају седели с Њим на престоу Његовом." – *Пољед зоре, 201.*

"Сотона вам дошаптава да сте беспомоћни и да се сами не можете усрећити. То је истина; ви сте беспомоћни. Али кад вам такве мисли дођу ви уздигните Исуса: 'Ја имам васкрслог Спаситеља. У Њему је моја нада и поуздање, Он ме никада неће оставити. У Његово име изаћи ћу као победник. Он је моја правда и мој венац радости!' Нека нико не мисли да је његов случај безнадежан, јер није тако. Ви можда увиђате да сте грешни и необраћени, али управо то је доказ да вам је потребан Спаситељ." – *Вера и дела, 37.*

б. По чему би требало да буде карактеристично и наше искуство? Пс. 16,11; Ис. 6,2,3; Ефесц. 5,18; Кол. 2,6,7.

"Посматрајући стално славу Божју, серафими који окружују Његов престо, толико су испуњени светим страхопоштовањем да ниједног тренутка не гледају у себе нити се диве себи... Одавање славе и хвале Богу њима чини највеће задовољство, и они не желе ништа друго осим да остану у Његовој присутности и уживају Његово одобравање и Његову наклоност..." – *Слуђе јеванђеља, 13.*

5. УСРЕДСРЕЂЕНОСТ УВЕК И У СВЕМУ САМО НА ХРИСТА

а. Како прави хришћани увек треба да живе? I Јов. 2,6; 4,19.

"Христос придаје велики значај послушности верника Божјим заповестима. Те заповести они треба добро да познају и да их практично примењују у свом свакодневном животу. Држати Божје заповести људи могу само ако су у Христу и Христос у њима. И није могуће да су у Христу и да имају светлост у погледу Његових заповести, док занемарују било коју од њих. Постојаношћу и спременошћу да послушају Његову Реч, они стварно показују да љубе Онога кога је Бог послао...

"У свакој изненадној и збуњујућој ситуацији они ће имати сигурног Помоћника у Христу Исусу." – *Данас са Бољом, 142.*

б. Будући да своју судбину - или на добро или на зло - сами одлучујемо, који позиви допиру до свакога од нас? V Мојс. 30,19; I Петр. 1,13-16; Ефесц, 4,1. Зашто? Откр. 5,12.

"Једну од великих централних истина треба увек имати пред очима када претражујемо Свете списе – Христос и то распети... Узвишени карактер Божјег закона можемо распознати само у светлости крста. Души умртвљеној грехом живот може бити враћен само делом које је Зачетник и Свршитељ нашег спасења извршио на крсту." – *Да ѿознам Њеља, 208.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Каква је Божја жеља и намера за Његову децу?
2. Шта значи бити у правом сродству и повезаности са Богом?
3. Шта је све Бог учинио у циљу наше обнове?
4. Шта треба да имамо на уму кад се суочимо са тешкоћама?
5. Која велика централна истина може да нас доведе до чистоте срца и живота?

Бо̄г највише цени добро̄ш̄у и лепо̄ш̄у каракт̄ера

“Нека добро̄ша и добра воља Гос̄иода Бо̄га наше̄га буду с нама, и дјело руку наших доврши нам.” - Пс. 90,17.

"Бог воли све што је лепо, али више од свега другог Он воли лепоту карактера... Оно што чини лепоту карактера, своју вредност ће задржати кроз бескрајна времена вечности.

Велики Уметник је приликом стварања поклонио пажњу чак и љиљанима, учинивши их тако лепима да су засенили славу Солумунову. Колико Му је више стало до човека, који носи на себи лик Божји и одражава Његову славу! Он жели да Његова деца испољавају карактер сличан Његовом. Као што сунчеви зраци дају цвећу његове разноврсне и нежне боје, тако и Бог даје души лепоту свога карактера.

Сви који се одреде за Христово царство љубави, правде и мира, учинивши његове интересе претежнијима од свега другог, повезани су са небеским светом а добијају и све благослове неопходне за садашњи живот. У књизи Божјег провиђења, у књизи живота, свако од нас има своју страницу. Та страница садржи сваку појединост из нашег живота; избројана је чак и свака влас косе на нашој глави. Бог никада не заборавља на своју децу.

Разметљиво хвалисање и раскош овог света, ма колико могу да задиве, немају пред Богом никакве вредности. Изнад видљивог и пролазног, Он цени оно што је невидљиво и непролазно. Ово прво вреди онда кад представља израз оног другог. Најодабранија дела уметника не могу се по својој вредности упоређивати са лепотом карактера, лепотом која је плод деловања Светог Духа у души.

Дошавши на земљу, Христос је пред синовима људским представљао оличење љубави нагомилаване од искона, – то је благо које ми, одржавајући непрекидно заједницу с Њим, примамо да бисмо га затим предали и другима.

Ми се морамо разликовати од света, јер је Бог ставио свој печат на нас, откривајући у нама свој сопствени карактер." – *Мој животи данас*, 295.

Добровољни дар прве суботе

5. ОКТОБАР 2013
За централу наше
Заједнице у Суринаму

2. НОВЕМБАР 2013
Литература за
нове мисије

7. ДЕЦЕМБАР 2013
За дечје и омладинске
пројекте

